

NIK IV - 5. JUNIJ 1997

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

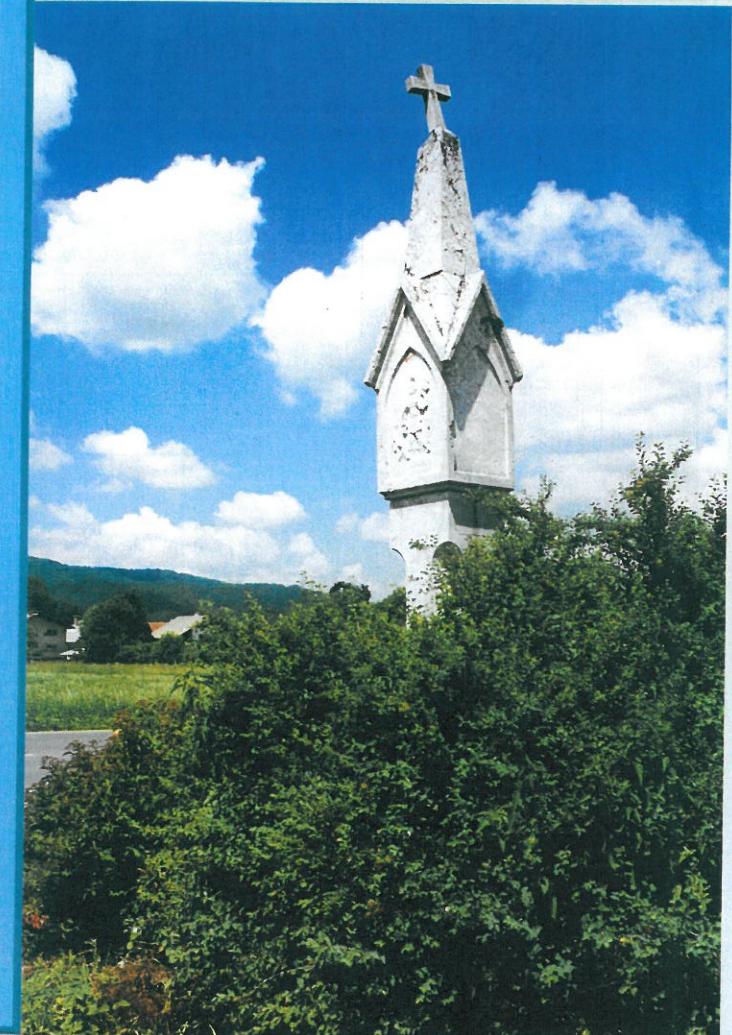
odsev odsga

Načrti
razvojnega
zavoda

Bo poleti
manjkovalo
vode?

Trzin je
živel od
mesarstva

Triatlon
terja celega
človeka

M&M d.o.o.
Mengeška 14b Trzin

Tel: (061) 713-283
Fax: (061) 711-604
Mob: 0609 634-827

Ali lahko rešim
podatke?

Odgovor:
**S pravilnim
postopkom
DA!**

Naša dejavnost:

- reševanje podatkov z diskov
- servis računalnikov, tiskalnikov, modemov
- nadgradnje diskov, osnovnih plošč...
- celovite rešitve povezav računalnikov v lokalne mreže in v internet
- prodaja programske opreme Microsoft, Corel, računalnikov, strežnikov, tiskalnikov, modemov

RAM-LES

Podjetje za trgovino in proizvodnjo d.o.o.
SI - 1230 Domžale, Slammikarska 1, tel./fax: 061/715-004

**NUDIMO IZDELAVO POHİSTVA IN OSTALIH
LESNIH IZDELKOV PO NAROCILU**

- otroške in mladinske sobe
- spalnice
- kuhinje
- pisarniško pohištvo
- pohištvo za trgovine in poslovne prostore
- lesene polzidelke
- leseno galeranijo

Izvajamo tudi popravila in obnovo starega pohištva.

INFORMACIJE:
RAM - LES d. o. o.
Slammikarska 1
(v prostorih družbe TOKO LINE d.d.)
1230 DOMŽALE
tel./fax: 061/715-004

ODSEV

AVTOCENTER

A VTOSERVIS
VTOKLEPARSTVO
VTOLIČARSTVO
PNEVMATIKA

MATEVŽ ŠTEFE
TRZIN
tel. & fax:
061/711-964

DU PONT CAR PAINTS

STROJNO KLJUČAVNIČARSTVO

KOGOVŠEK

vlečne kljuge (EURO), kovinski zaščitni loki za terenska vozila, viti WARN, prodaja in montaža avtoradijev in olarmnih naprav

TOMAŽ KOGOVŠEK
Ul. pod gozdom 37
1236 TRZIN

Delovni čas: 7 - 15
Tel.: (061) 722-36
Fax.: (061) 722-36

SADJE ZELENJAVA "PRI MARTINEZ"

PESTRA PONUDBA VSEH VRST SADJA IN ZELENJAVA
OSVEZILNIH PIJAC IN DRUGIH Priboljskov.
DNEVNO SVEZE SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVA.

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00.

PRI MARTINEZ, TRZIN, MlAKARJEVA 7.
TEL.: 061 / 716-734

Pravilnosti: Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije si izdala načrt za razvoj kulturne politike na obdobje let 2005-2007. V skladu z tem je odgovorni urednik: Matevž Štefe. Odgovornost za vse vsebine in pogodbine na naslovu in podjetja le v Trzinu. Vsi ponujenci imajo pravico do povračanja 5% davka iz prometa proizvodov.

ZGODOVINA NAS LAHKO UČI IN OPOMINJA

Hera, počitnice so spet tu! Za šolarje se je začel najlepši del leta, še zlasti, če so domov prinesli lepa sprizčevala. Tisti, najbolj neučakani, so že odhiteli na morje, v hrbte, na deželo ali v tujino, drugi že premislajo, kaj naj bi vtaknili v kovče in potovanje torbe, tretji pa pravijo, da se bodo letos morali zadovoljiti kar s škafov mode pogrete na soncu, s steklenico hladnega piva in radijskimi poročili o gneči na cestah, prenatpanimi plažah in hotelih ter z vsemi vrstami neugodnostmi, s katerimi se lahko srečujejo dopustniki. Tudi na krajevni skupnosti bo vsak čas zavel dopustniški urtic, čeprav nekateri premisljujejo, da je slada vsakega izgubljenega trenutka, še slada, ko gre za tako pomembno zadevo, kot je ustavljvanje lastne občine.

Kako koli že, zdaj imajo več besede o tem predlagajo na republiški ravni. Tržinska KS je ponala predlog za izdvojitev iz domžalske občine in občenje elaborat o moči in perspektivah Trzina in vladu naj bi tržinsko mesto v kraljku obravnavala. Če bodo ministri prizgali zeleno luč, bomo Trzinci šli igret na referendum za osamosvojitev, druge pa se bodo prizadevala za lastno občino, kot oblikujejo na KS, nadaljevala. V najboljšem primeru bi Trzin lahko postal občina konec prihodnjega leta.

V takratni številki, ki je lahko zajela le del predpohištvenega vzdružja v Trzinu, nekaj

več pozornosti namenjamo tržinski preteklosti. Želeli bi več, vendar smo prostorsko precej utesnjeni, tako da bomo prispevko o nekdanjem življenju v našem kraju redno objavljali še v prihodnjih številkah. Tokrat se bomo sprehodili med nekaterimi kulturnozgodovinskimi ostanki preteklih časov in spomini na nekdanje življenje v vasi. Upamo, da bo tudi to lahko kratkočasno počitniško branje. Vse, ki bi radi kaj več povedali o preteklosti Trzina in imajo o tem tudi kakšne dokumente, slike ali kako drugačno zgodovinsko gradivo, prosimo, da se nam javijo. Vsakega sodelovanja bomo veseli!

Vsem sedanjim prebivalcem Trzina bi radi kar najbolje predstavili zgodovino kraja in jim kazali, da ima naš kraj zgodovino, ki se nam je ni treba sramovati. Sicer pa pravijo, da je zgodovina učiteljica življenja.

Mogoče se bomo tudi tako kaj naučili!

Eden od naukov, ki bi se ga radi držali, je tudi ta, da so bili Trzinci vedno uspešni,

kadar so delovali složno. Ni važno, ali je kdo velik, majhen, debel, suh, če hodi k maši, v gledališču ali v gostilno, važno je, kaj naredi in kaj da od sebe.

Slišali smo nekaj opazk, češ da naj bi se naše glasilo strankarsko nagibalo k tej ali oni strani. Mislimo, da so te opazke povsem neutemeljene in da kritiki niso dobro prebrali in premislieli o tistem, kar so brali. Odsek je povsem nestranski časopis in bo tak tudi ostal. Mislimo, da je Trzin še vedno premajhen, da bi se delili po ne vem kakršnih že barvah. To naj počno kje drugje! Nismo za kopanje okopov, polivanje z gnijeznic in za sejanje razdrobljiv!

Za nas je važno, da smo vsi Trzinci in da skušamo koristiti svojemu kraju. Da skušamo izboljšati življenske razmere v njem in da se upamo drug drugemu pogledati v oči.

Urednik

VODSTVO KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN IN UREDNIŠKI ODBOR ODSEVA

**ŽELITA VSEM KRAJANOM KAR NAJLEPŠE, SONČNE
IN NEPOZABNE POČITNIŠKE DOGODIVŠČINE!**

IZ VSEBINE:

OSAMOSVAJANJE TRZINA OB AROGANI DOMŽAL

4

KOLONE SO VSE DALJŠE, A NEKAJ SE LE PREMIKA

6

POKOPALIŠČE V TRZINU: DA ALI NE?

8

KAKŠEN NAJ BO CENTER TRZINA

9

SPREHOD MED POMNIKI TRŽINSKE KULTURE

12

ANKETA O POČITNIŠKIH NAČRTIH

16

POTEPUŠKA KRI RUDIJA SCHÖSSA

20

VIŠARJE: NA TAK IZLET BOMO PA ŠE ŠLI

22

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCAMI

24

VSI V ISTEM KOŠU

26

Slika na naslovni:

Macčkovo znamenje ob Mengeški cesti

Foto: Mojca

**EDINI SMISEL OVIRE JE V TEM,
DA JO PREMAGAM.**

(Maršal Ferdinand Foch)

KOLONE SO VSE DALJŠE, A NEKAJ SE LE PREMIKA

Na naših cestah je vse več avtomobilov s tujimi registracijami, tujiči že prihajojo na dopust, in kolone, ki se valjajo skozi Trzin, so vse daljše. To še zlasti občutijo na svoji koži tisti Trzinci, ki živijo tik ob cesti. Vse pa kaže, da se stvari le nekako premikajo in da bodo z občinske strani končno le popravili nekaj starih grehov in vsaj začasno rešili nekaj najbolj perečih problemov.

Semafor v kratkem bo

Čeprav glede obvoznice ne moremo napisati nič posebno novega, je razveseljivo, da naj bi v kratkem - rekli so, da celo pred izidom tega časopisa, le dobili semafor na križišču za obrtno cono. Projekt je že končan, v teh dneh naj bi stekla pripravljalna dela. Čakajo le še gradbeno dovoljenje, ki naj bi "bilo že v postopku". Kot je razvidno iz načrtov, je semaforizacija križišča pripravljena tako, da se bo tudi kasneje, če bomo dočakali Štipravsonico, lahko vključila vanjo. Upamo, da bo gradbeno dovoljenje res v zelo kratkem potrjeno. Dopusti so namreč pred vrati in take stvari kaj hitro obležijo na mizah do jeseni.

Mengeška in Jemčeva še čakata

Nekaj podobnega je tudi z ureditvijo hodnika na Mengški cesti in z začetkom del na Jemčevi, kjer naj bi še tudi zbirali soglasja. V Odsevu bi si skoraj drznili pobirati stave, da kdaj bosta urejeni ti cesti.

Potrebujemo še več ležečih policajev

Delovno zmaglo pa so cestari doživelni na treh cestah v naselju, kjer se je dirkanje vozil že kar nevarno razmahnilo. Hitrostne ovire so dobine cesta Za hribom, Mlakarjeva in del Kidričeve ceste. Ležeči policajci so tam res upočasnili voznike, vendar bi takšne ovire potrebovale vsaj še nekatere druge ceste, še zlasti Ulica kamniškega bataljona. Nekateri opozarjajo,

da bi bilo za varnost otrok na poti v šolo in njeni še vseeno potrebo ob cesti Za hribom narediti tudi pločnik.

Pri gradnji črpalka čakajo le še zeleno luč

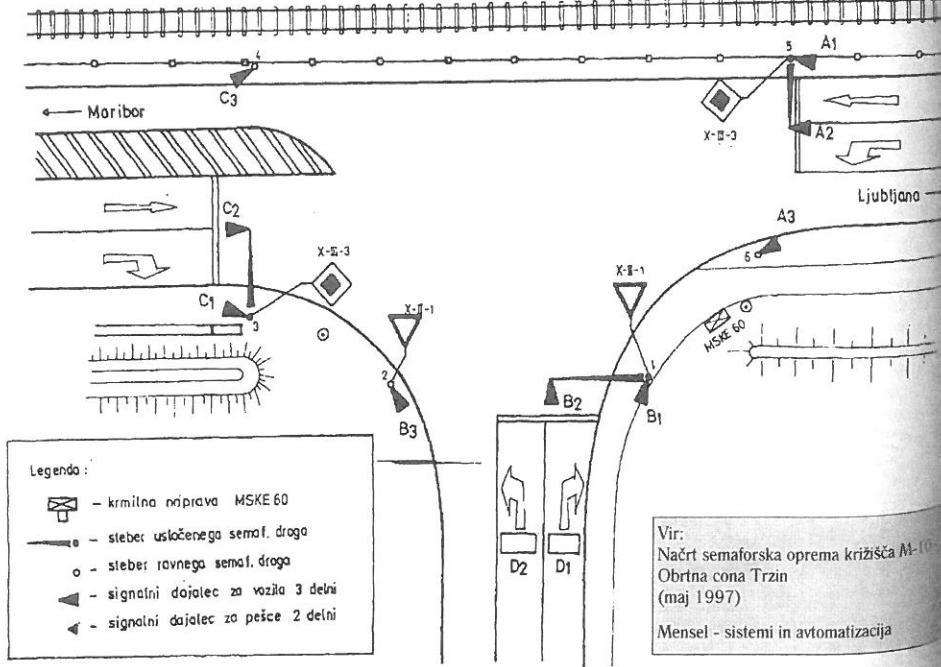
Na mestu, kjer naj bi med obrtno cono in ostalim Trzinom zrasla bencinska črpalka, že podrli nekaj dreves in grmovje. Direktor Biringa, Marjan Tekavec, ki je investitor ureditev tistega dela naselja, nam je povabil da tudi oni čakajo le še gradbeno dovoljenje in da bi radi čimprej začeli. Ko bo prizadelen zeleno luč, naj bi bila bencinska črpalka nekaj mesecov gotova ...

Foto: Urša

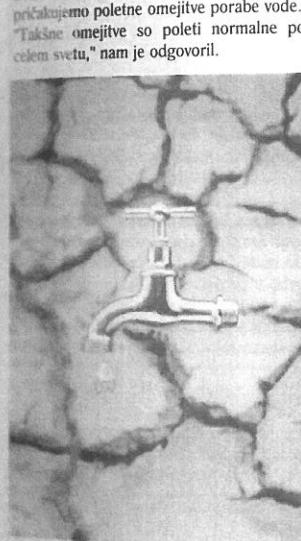

Foto:

ALI JE V TRZINU DOVOLJ VODE IN KAKŠNA JE

Slovenija je zelena, ker ima zadost pa-
znav, vendar poznamo tudi vroča in
suta poletja. Letošnje se je sicer napove-
daval takrat, ko so urejali industrijsko cono v
Trzinu, delo po programu, bi bilo vode
povsod dovolj, vendar je v coni vsak delal kar
po svoje, zato je prišlo tako daleč, da smo
dobivali ob kavicah in po malem "šlogajo"
črno prihodnost, napovedujejo, da bomo
tudi letos imeli dolgo, vroče poletje. Spom-
injam se prejšnjih let, ko smo imeli v pasiji
vročini kar precej težav s preskrbo z vodo
in nismo smeli prati avtomobilov in zalivati
cest, zato smo direktorja Komunalno
stanovanjskega podjetja Domžale Jožeta
Duhovnika vprašali, če tudi letos lahko
pričakujemo poletne omejitve porabe vode.
"Takšne omejitve so poleti normalne po
celem svetu," nam je odgovoril.

Imamo podatke, da je os-
krba z vodo v Trzinu že kar
kritična, da je bilo vodo-
vodno omrežje načrtovano
za stare in stanovanjski
novi del Trzina, da pa so
na to omrežje enostavno,
brez posebnih okrepitev,
priključili še porabnike v
industrijski coni. Je to res?
Trzin napaja dva vodovodna
sistema. Stari del Trzina se
napaja z vodo s Kravca,
Trzin, Mlake in industrijsko
cono pa z zajetja na dom-
žalško-mengeškem polju. Vo-
de v Trzinu ne primanjkuje,
ker je ni, ampak zato, ker ni

pravih cevi. Če bi investitor Sklad stavbnih
zemljišč in pooblaščeni investitor Razvojni
zavod takrat, ko so urejali industrijsko cono v
Trzinu, delo po programu, bi bilo vode
povsod dovolj, vendar je v coni vsak delal kar
po svoje, zato je prišlo tako daleč, da smo
ustavili izdajanje soglasij za nove priklikke.
Opozorili smo, da je zdaj še čas, da popravimo
napake. Iz domžalske smeri smo po polju
mimo Depala vasi že potegnili cevi z dovolj
velikim premerom do banke v novem delu
Trzina. Do tanih je zdaj vse v redu, cevi pa bi
bilo treba potegniti še naprej v industrijsko
cono. To naj bi naredili vzporedno s poso-
dabljanjem štipravsonice.

Zdaj vse pogojujete z gradnjo trzinske
obvoznice, kaj pa če štipravsonice ne
bo?

Seveda bo, saj mora biti! Veste, če gremo
zdaj razkopavati Kidričovo cesto v Trzinu
zaradi sanacije kanalizacije, nato pa zraven
vzporedno skopljemo še jarek za vodovodno
cev, potem pa bodo trideset metrov stran
začeli razkopavati še zaradi sanacije ceste, je
pa to kar malo huda. Vse stvari se bo dalo
najlaže in najceneje urediti hkrati z gradnjo
štipravsonice.

Kdo pa bo investitor teh del? Ali bo tudi
za polaganje vodovodnih in kanaliza-
cijskih cevi plačala občina?

Ne, to bo šlo na račun direkcije za ceste. Ona
bo posegla v prostor zaradi štipravsonice.
Pri vsaki investiciji, ko posežejo v komunalne
vode, morajo investitorji poskrbeti, da jih na
koncu pustijo funkcionalno urejene. To se bo
zgodilo v tem primeru. Občina mora poskrbeti
za pripravo projekta, investitor pa ga bo
istočasno s sanacijo ceste realiziral. Zaradi
tega nima smisla, da bi zdaj razkopavali
Kidričovo ulico.

Kolikšna je zdaj poraba vode v novem
delu Trzina?

Cena zdaj porabi povprečno 9 do 16 litrov
vode na sekundo.

Imamo podatek, da je bila za naselje
Mlake, ko so tam urejali vodovod,
predvidena poraba od 4 do 5 litrov/
sek., zdaj pa je poraba toliko večja, v
končicih naj bi presegala celo 17 litrov/
sek. Kaj bi se zgodilo, če bi v novem
naselju Trzina izbruhnil hujši požar?

Ali bi bilo vode še dovolj za gašenje?
V slučaju požara bi bilo treba samo zapreti
dotok vode v Periteks in Kimi in vode bi
bilo za gašenje dovolj. Do banke tudi tako
ni problem, verjetno pa bi tudi za preostali
del naselja lahko zagotovili dovolj vode.

Imamo vodovodni rezervoar in čpalke in
verjetno bi to zadostovalo. Periteks pa bo
tako ali takzaj poskrbel za svoje vodne
rezerve.

Okoli Domžal zdaj delate t. i. vodovod-
no zanko, ki naj bi zagotovila izdatno
oskrbo Domžal z vodo in kot pravite,

naj bi od te zanke do trzinske banke že
bil speljan večji vodovodni krank. Ali je
v zajetju na domžalskem polju zadost
vode?

Tam je podzemno jezero in vode je zadost.

Kakšna pa je njena kakovost? Kmetje
na poljih uporabljajo najrazličnejše
kemikalne preparate in strupe, ki prav
gotovo pronicajo pod zemljo v to jeze-
ro?

Kakovost vode je še vedno nekaj boljša od
zahtev, ki jih postavljajo naši standardi.
Kemija se zdaj res pomika navzdol, opravili
pa smo vrtanja do globine 110 m, kjer je
voda še vedno tako rekoč brezmadežna.

Ali niso naši stan-
dardi za kakovost
vode precej blažji
od evropskih?

To je res. Mi še upo-
rabljamo stare jugo-
slovanske standarde iz
leta 1975, evropska
merila pa so se v tem
času zaostrila. Ko bo
sprejeta naša nova za-
konodaja na tem po-
dročju, bodo stvari
tudi nekaj drugačne.

Miro Štebe

POKOPALIŠČE V TRZINU: DA ALI NE?

Včasih so se šalili, da Trzinci pokopališča splet ne rabijo, saj ne umirajo naravne smrti, ampak jih razbijajo med pretepi ali pa jih povojo na trzinških cestah. Pretepo je zdaj manj, ceste pa so še bolj nevarne, čeprav zdaj po njih v glavnem zaradi kolon vožijo počasi, dilema o pokopalnišču v Trzinu pa se je spet pojival. Eden od pogojev za novo občino, ki jih ne izpolnjujemo, je tudi ta, da nismo svojega pokopalnišča. Tudi če bi ostali v sedanji občini, so pokopalnišča za večino Trzincev še vedno drugje kot v matični občini. Naučne starih Trzincev je vezanih na Mengš, prebivalci novega dela Trzina pa imajo svoje največkrat pokopane v Ljubljani in drugod po Sloveniji.

Z direktorjem Razvojnega zavoda Domžale Janezom Končanom smo se pogovarjali o tem, ali v Trzinu lahko dobimo svoje pokopalnišče.

Zdaj, ko so se pojavile te nove občine in ko tudi v Trzinu razmišljate o svoji občini, je najbrž smiseln, da razmišljate tudi o

V primeru Trzina pa gre za to, da je stari Trzin povečan za precešnje novo stanovanjsko naselje in da je tudi del industrijske cone že stalno naseljen. Zdaj je v Trzinu toliko prebivalcev, da je že smiseln razmišljati o svojem pokopalnišču.

Kje v Trzinu bi lahko bilo pokopalnišče?

Ko se je v občini začel spremnijati dolgoročni načrt, je trzinska krajevna skupnost dala svoj predlog za lokacijo pokopalnišča. Zdaj se morata o tem opredeliti ministrstvo za okolje in prostor ter ministrstvo za kmetijstvo. V bistvu morata "požegnati" ta poseg v prostor. Za pokopalnišče je predvideno območje travnika, severno od tiste lope, ki stoji blizu mosta čez Pšato ob Habatovi ulici.

Tisto zemljišče je dokaj vlažno, ali je primereno za pokopalnišče?

Pokopavanje ima svoje biološke zahteve. Zemlja ne sme biti presuha, ne sme biti mokra, ne sme biti peščena in tudi ilovica ne. S strukturo tal imajo težave tudi na drugih, že obstoječih pokopalniščih. Na primer v Kam-

Foto: S. Čuk

da je primerna za pokope. Če je zemljišče presuha, trupla namreč mumificira in se ne razgradijo. Če je premokro, nastane kaščenka želatin. Zemljišče, ki ga predlagajo za trzinsko pokopalnišče, takšno kol je ne da bi ga s še kakšnimi posegi izboljšali zdaj z geološkega vidika ni primereno. Z dodatnimi posegi pa se da praktično vsako zemljišče narediti primereno za pokopavanje.

Miro Šteber

Mladi mislijo, da bodo večno živeli in zato lahko opirajo svoja pričakovanja in zahteve le na lastne sile. starejši pa so že opazili, da je nekje vsemu konec in tisto, kar imaš in počneš le zase, nazadnje pada v praznino in nič ne velja. Zato iščejo neko večnost, neko vero, da ne delajo le za črve v jami.

(Hermann Hesse)

Foto: S. Kampert

pokopavanju občanov v svoji občini. Večino Trzincev pokopavajo v Mengšu. Treba pa je reči, da se zdaj v svetu iz različnih razlogov pojavlja tendenca združevanja pokopalnišč.

Prvo kar je, je to, da je pokopalnišče tak poseg v prostor, ki na določeni oddaljenosti onemogoči druge gradnje. Obstajajo predpisi, ki določajo, kakšen naj bi bil odmnik pokopalnišča od naseljenih objektov.

Drugo pa je, da mora pokopalnišče imeti svojo infrastrukturo. Med drugim zraven sodi mrljška vežica, ki tudi nekaj stane. Biti mora vsaj toliko in toliko pokopov, da se zadeva izplača.

niku se pojavlja talna voda. Pribaja do odplavljanja biološko razgradljivih snovi, zato so potrebni posebni ukrepi. Pred kratkim smo delali projekt za pokopalnišče v lukovški občini, v Gradišču. Tudi tam imajo ilovlnoto zemljo, zato je geolog predpisal, kako je treba zemlji primešati druge vrste zemlje,

Foto: S. Čuk

KAKŠEN NAJ BO CENTER TRZINA

V prejšnjih številkah smo pisali, kakšne načrte imajo na občinski ravni z uredivanjem t.i. centra Trzina. Po javni razgrnitvi in obravnavi predloga je dala krajevna skupnost na predlog negativno soglasje. Količno moč ima ta sklep sveta KS še ne venio, povdeli pa so nam, da so po tem na območju, ki naj bi ga spremenili v center, se merili geometri Razvojnega zavoda.

Ob razgrnitvi predloga ureditev centra so na KS dobili nekaj zanimivih in tehnih pomislekov glede predlaganega načrta. Povzemamo nekaj pripombe, ki se nam zdijo najbolj tehtne.

Občutek imam,

da projektanta,

za katem go-

tovo stoji finan-

čno zanimiv in-

vestitor, ob podpori določena struje občinske

uprave, prav nič ne zanimajo zahteve in

potrebe krajanov, po izdelku sedeči pa tudi ne dejansko stanje na obravnavanem prostoru.

Predlog namreč ruši "nekaj mesecev" stare

objekte, ki so bili zgrajeni na podlagi

STROKOVNIH MNENJ ISTEGLA PROJEK-

TANTA.

Požigajo se na že zgrajeno in predvideno infrastrukturno, ureditev spominskega obeljega ipd.).

Izgleda, da je načrtovalec in investitor malo

mar širi prostor, v okviru katerega leži center Trzina. Pomembno je le, da se ne pozidamo prostor pozida, da gredo objekti čimprej v promet, koristi krajanov pa niso pomembne,

saj je znova v ospredju finančni interes

posameznikov. Saj je vseeno, če bomo imeli

v Trzinu poleg OIC še eno arhitektonsko

skrpučalo.

S predvideno stanovanjsko gradnjo bodo

zopet nastopili dobro

znanji problemi (vrči,

šole, zdravstvene us-

tanove).

Sedanja krajevna oblast je

brez moči, saj jih

občina Domžale ne

jemlje resno! Kljub

temu, da imajo od

krajanov KS Trzin

tako občina kot

država dokaj visoke

prihodke!

Boris Lukner pa je

med drugim v svojem

komentarju zapisal:

Inspiracije za načrto-

vanje tako imeno-

vanih sosesk ali njih

centrov so bile jasno

pa naj bi preuredili v mestno ulico s kole-

sarskimi in peščevimi stezami ter zelenjem.

Center naj bi bil urejen tako, da bi zdaj

nepovezanim de-

loni naselja dal

srce in dušo,

kamor bi ljudje

radi zahajali po

nujnih vsakdanjih

opravkih in tudi

po zavabu in

razvedrilo.

Občutek imam,

da projektanta,

za katem go-

tovo stoji finan-

čno zanimiv in-

vestitor, ob podpori

določena struje občinske

uprave, prav nič ne zanimajo zahteve in

potrebe krajanov, po izdelku sedeči pa tudi ne dejansko stanje na obravnavanem prostoru.

Predlog namreč ruši "nekaj mesecev" stare

objekte, ki so bili zgrajeni na podlagi

STROKOVNIH MNENJ ISTEGLA PROJEK-

TANTA.

Požigajo se na že zgrajeno in predvideno

infrastrukturno, ureditev spominskega

obeljega ipd.).

Izgleda, da je načrtovalec in investitor malo

mar širi prostor, v okviru katerega leži center

Trzina. Pomembno je le, da se ne pozidamo

prostor pozida, da gredo objekti čimprej

v promet, koristi krajanov pa niso pomembne,

saj je znova v ospredju finančni interes

posameznikov. Saj je vseeno, če bomo imeli

v Trzinu poleg OIC še eno arhitektonsko

skrpučalo.

S predvideno stanovanjsko gradnjo bodo

zopet nastopili dobro

znanji problemi (vrči,

šole, zdravstvene us-

tanove).

Sedanja krajevna oblast je

brez moči, saj jih

občina Domžale ne

jemlje resno! Kljub

temu, da imajo od

krajanov KS Trzin

tako občina kot

država dokaj visoke

prihodke!

Boris Lukner pa je

med drugim v svojem

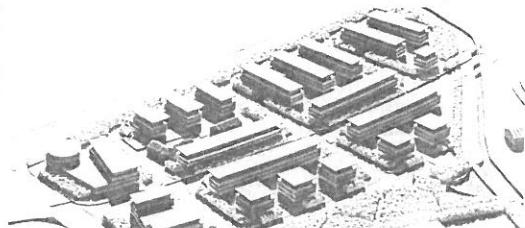
komentarju zapisal:

Inspiracije za načrto-

vanje tako imeno-

vanih sosesk ali njih

centrov so bile jasno

in logično črpanje iz vaške srenje. Vsaka soseska naj bi imela tim center, ki bi služil izključno potrebam krajanov: preskrbi za

živili, manjše trgovinice (tudi za turizem), uslužnostna dejavnost, pošta, banka, zdravstvo, občina itd. Poučarek naj bi bil na preskrbi krajanov in ne širšega območja kot Domžale. Poslovni središč v centru naselji je malo ali pa jih sploh ni. Zelo važne pa so osnove za kulturno in športno dejavnost ter vse, kar je potreben za tekoče opravke krajanov.

- Dostopi do centra naj bi bili v radiusu največ 10 do 15 minut peš hoje.

- Prikazani projekt je zasnovan predvsem preveč komercialno in veliko preobsežno za obstoječe razmere. Nekoliko celo spominja na Zupančeve jamo v Ljubljani, ki je verjetno urbanistična pomota.

- Dimenzijs so preglomazne in bi v primeru realizacije posameznih gradbenih objektov povsem podre izgled podeželskega okolja, ki ga moramo na vsak način zadržati.

- Vsebina centra pri načrtovanju mora obvezno pogojevati potrebe krajanov in ne le dobičarski interesi načrtovalec.

- Ker je arhitektura naših vasi do neke mere zelo lepa, jo moramo zadržati in se ji z načrtovanjem novih in potrebnih dopolnilnih gradenj prilagoditi. Ne smemo pozabiti, da živimo, hvala bogu, še v kmečkem okolju, praktično sredi polj in gozdov in obenem tudi na samem robu glavnega mesta države.

- In še nekaj: Držati se moramo stoletja starega pravila:

⇒ Z gradnjo se je treba prilagoditi okolju.

⇒ Center mora biti lep in funkcionalen.

⇒ Izvedba mora biti kvalitetna in poceni.

⇒ Zagotovljena morajo biti sredstva za vzdrževanje.

⇒ Zadovoljstvo za vse, domačine in goste pa maksimalno.

Dalia

OBLAČILA IN DARILA
LIPARJEVA 4 - TELEFON: 738 - 588
PRI NAS DOBITE:

ŽENSKO, MOŠKO IN OTROŠKO PERILO IN NOGAVICE

MODNA OBLAČILA ZA MLADE

ZADRGE IN RAMENSKE PODLOŽKE

CENTILIN VISOKE KVALITETE

OBLAČIMO IN PRODAJAMO GUMBE

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

TRZIN JE ŽIVEL OD MESARSTVA

Trzin se v zadnjem času hitro razvija in širi in njegova preteklost počasi zgineva v pozabilo. V uredništvu Odseva smo se dogovorili, da bomo poskušali beležiti tiste strani trzinske zgodovine, ki so še dostopne, ki so še žive v spominu ljudi in za kateri bi bilo škoda, da jih čas izbriše.

Zemlja, na kateri stoji Trzin, ni posebno rodovitna, precej je bilo tudi močvirja, zato so si morali Trzinci za preživetje in izboljšanje življenja pomagati z živinorejo in drugimi, dodatnimi dejavnostmi. Ena od takih dejavnosti je bilo tudi mesarstvo. Nekateri viri navajajo, da je bilo v drugi polovici prejšnjega stoletja v Trzinu kar 21 mesarjev in 12 mlekarjev, kjer je bilo dovoljeno klati drobnico. Po vojni sta bili v vasi še dve mesnici, Herletova in Ogrovo. Tradicijo Herletove še nadaljuje sedanja mesarica Kmetič, Ogrovo pa so v šestdesetih letih zaprlji. Z Marijo Perne - Ogrovo smo se pogovarjali o preteklih časih: Ja, včasih je bilo v Trzinu res dosti mesarstva, praktično vsa vas je živila od tega. Bilo je več mesnic, skoraj v vsaki drugi hiši pa so imeli tudi klavca, ki so hodili po hišah klati živino in prašice. Med drugimi so bili klavci Pajkova, Jerajev Feliks, Starinov Albin, Lojetzov Lojze in drugi. Ker se meso v Trzinu ni več naložil, so ga ženske vozile v Kamnik ali v Avstrijo. Spominjam se, kako so z mesnimi izdelki oskrbovali tudi železničarje, ki so z njimi prekupevali v dan so nekatere trzinske ženske prišle vsak teden, si naložile cele nahrbtnike klobas in jih potem prodajale, da so vsaj nekaj zaslужile. Mesarjem se je izplačalo, saj so tako imeli več prometa. Imeli smo sliko stare Ogröße mame, kako je tako prodajala mesne izdelke v Kamniku. Slike ni več, ampak spomnim se, kako je mama sedela tako, malo bolj močna ženska z belim predpasnikom, ob celi gori "Špeha" in klobas. Spomnim se tudi starih računskih knjig, ki

jih je spravljal moj mož, da je mama bratov Kotar, po katerih se imenuje trzinsko kulturno društvo, znosila in okrog prodajala ogromno klobas. Živeli so namreč v veliki revščini.

Slišal sem, da bi se morale kranjske klobase pravzaprav imenovati trzinske in da jim ponekod v Avstriji, predvsem v okolici Beljaka, še vedno rečejo terezin wurst.

Tako imenovane kranjske klobase so res delali v ogromnih količinah prav v Trzinu, precej pa so jih potem vozili v Avstrijo. Imeli so posebno pismo, nekakšno dovoljenje, da so lahko hodili čez mejo prodajati. Tudi moj mož je imel tisto dovoljenje - pismo. Z njim so brez težja hodili v Beljak in drugam čez mejo prodajati mesne izdelke. Nihče ni delal nobenih težav. Od novembra do pusta je praktično ni bilo doma. Bil je priznan mož, še zlasti so cenili njegove salame, zato so zelo povpraševali po njem.

Pri Ogru je imelo mesarstvo dolgo tradicijo.

Ja, to sega že precej daleč nazaj. V Trzin sem se pričenila pred 50 leti iz Krškega. Večino sem se pogovarjala z ljudmi, ko smo delali skupaj na polju ali so prihajali v mesnico. Vem, da tasto oče ni bil mesar, tasto pa je že bil uradno mesar. Tudi trije njegovi sinovi, med njimi moj mož Ivan, so bili mesari. Po vojni so možu najprej vse pobrali, ko pa so odprli kmetijsko zadružo, je lahko odpril obrt,

ker je bil mojster. Klali nismo doma, temveč v Mengšu, doma pa smo prodajali. Živila je bila večinoma trzinska, od trzinske zadruge in trzinskih kmetov, pri Kmetiču, naši "konkurenți", pa so živino dobivali od Emone. Pri Ogru so se ves čas trudili za sveže meso. Klali so dvakrat tedensko. V tistem času je bilo vedno premalo mesa, če ne bi klali tudi malo na skrivač, bi bilo precej hudo. Vendar so bile v tistem času

prazniki, drugače pa ne. Precej so si pomagali s suhim mesom. Takrat ni bilo tako kot danes, ko imamo zmrzovalnike in hladilnice.

Kako pa ste hrаниli meso?

Še zdaj imamo ohranjeno hladilnico. To je prostor z debelimi zidovi. Zid, sezidan iz skal in nekaj opeke, je debel kar 90 cm,

Foto: Urša

mes pa je za izolacijo žaganje. Tudi debela vrata so izolirana z žaganjem. Tla so stepana zemlja, da je voda lahko odtekala. V prostoru so bili kavljci, na katere so obesali meso, v prostoru pa so nanosili led, ki so ga lomili na trzinskih bajerjih. Led je v hladilnici ostal do poletja, v prostoru pa je bilo

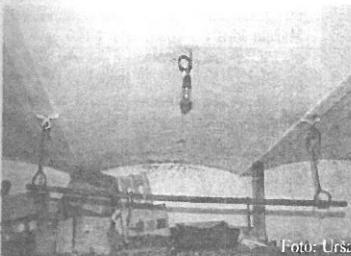

Foto: Urša

ves čas hladno. Še zdaj hladilnico s pridom uporabljamo za shranjevanje povrtnin, jabolk in krompirja. Krompir tam ne kali, jabolka pa ostajajo zelo dolgo čudovito sveža. Včasih tam shramim krompir tudi za koga drugega. Ne vem, kako dolgo je meso zadržalo v hladilnici, dva tedna prav gotovo. Ko se led stopil, pa je bilo treba za sveže meso večkrat klati.

Za salame in klobase je pomembna tudi dimnica.

Se vedno imamo staro dimnico. V njej smo dimili meso, ki smo ga prej razsolili. To se zdaj še zelo malo dela, jaz pa se vedno delam po starem. Dva dni pusum meso nasoljeno, potem pa čeženji zlijem razsol. Težji kosi gredo čez štiri ali pet tednov v dimnico, manjši pa čez tri tedne. Včasih sem veliko sušila meso tudi drugim, danes pa le

še znancem. Naravno dimljenje je čisto nekaj drugega kot današnje električne prekajevale komore. Zdaj naredijo vse na hitro, v pravi dimnici pa se meso res nekako konzervira, potem pa ga je treba obesiti na zrak, da se posuši. Danes vse dajemo v zmrzovalnik, včasih pa je meso vedno kje viselo. Tisti, ki so imeli boljše shrame, so imeli meso bolje shranjeno, pri tistih, ki je niso imeli, pa je bilo meso lahko tudi malo žarko. Takrat ljudje niso bili preveč razvajeni. Vse je bilo dobro.

Ste imeli kakšen hišni recept, kakšno hišno skrivnost?

Naši recepti niso bili nikakrsna skrivnost. Naš ata je vedno delal po istem, svojem receptu. Vse meso za salame in klobase je bilo ročno zmleto, tako je tudi najbolj kakovostno. Mešanica je bila iz svinjine, govedine, maščobe in začimb. Vse je bilo skrbno pretehtano in zmešano, zato je bilo tudi tako dobro. Kolikokrat sem že slišala ženske, ko pridejo in pravijo, da takšnih krvavic, salam in več ... Danes ni nobena stvar več tašna, kot je bila. V maso za klobase in salame nismo nikoli dajali niti umetnega. Ata, ki je delal salame do 75 leta,

je rekel, da mora polnjenje dobiti z naravnimi, ne pa umetnimi dodatki, tako kot zdaj. Meso je treba tudi pravilno ohladiti. Ne tako kot danes, ko klavci - mesarji naredijo vse enem dnevu. Naš oče je prvi dan naredil krvavice in pečenice, meso za salame in za razsol - prekajenje pa je moralno počakati par dni, da se je res ohladilo. Če je bil mraz, so imeli včasih kar zunaj, po drevju, obesene kose mesa. Mož je šel meso čez dva dni nasoliti, salame pa je delal šečel čez dest dni.

Meso se mora res ohladiti, iz toplega ni takšne kakovosti.

Ste se tudi vi naučili kaj mesarskih spretnosti?

Prodajala sem v mesnicu, ker sem rada dela delal z ljudmi, drugače pa sem se naučila praktično vsega. Tast me je naučil "našpiliti" klobaso. Pri tem je važno, da imaš občutek in da delaš vse enako težke, npr. 20 kg. Kosala sem se z Lojetzovim Jankom, ki je trdil, da lahko, če so čreva lepa in se ne trgajo, na uro našpili 90 do 100 klobas in da mu ni nihče kos. Toliko klobas sem naredila, da sem na koncu dala vse v koš, tudi Janka. V mesariji sem lahko naredila vse, le klala nisem. Saj mi ni bilo nikoli treba,

verjetno pa bi znala, saj sem bila vedno zraven. Še vedno pa znam dobro razkosati meso, tudi to je umetnost. Shranjeno imam še vse orodje, sekire, nože itn.

Imeli ste tudi kmetijo.

Imeli smo manjšo kmetijo, bolj za sproti. Redili pa smo tudi po deset krav. Dela je bilo dosti. Živiljenje je bilo kar naporno. Vstajati je bilo treba zgodaj, dosti časa je bilo treba prebiti na hladnem.

Povrh vsega pa ste bili ves čas tudi odlična pevka in igralka pri trzinskem kulturnem društvu.

Ja, to je bil pa moj hobi. Res sem rada dela v igrala. Ko smo imeli vaje, me vse večere nini bilo doma. Na tiste nastope in vaje imam res lepe spomine.

Marsikdo od starejših Trzincev tudi ve, da ste dobra kuharica.

Za gasilce, ob birmah in drugih slovenskih sem res veliko pekla pecivo, torte in druge stvari. To me je veselilo in rada sem kaj naredila za kraj in dobro voljo.

Marija Perne bi lahko še marsikaj povedala o živiljenju v Trzinu v prejšnjih časih: Ja, včasih je bilo v Trzinu res dosti mesarstva, praktično vsa vas je živila od tega. Bilo je več mesnic, skoraj v vsaki drugi hiši pa so imeli tudi klavca, ki so hodili po hišah klati živino in prašice. Med drugimi so bili klavci Pajkova, Jerajev Feliks, Starinov Albin, Lojetzov Lojze in drugi. Ker se meso v Trzinu ni več naložil, so ga ženske vozile v Kamnik ali v Avstrijo. Spominjam se, kako so z mesnimi izdelki oskrbovali tudi železničarje, ki so z njimi prekupevali v dan so nekatere trzinske ženske prišle vsak teden, si naložile cele nahrbtnike klobas in jih potem prodajale, da so vsaj nekaj zaslужile. Mesarjem se je izplačalo, saj so tako imeli več prometa. Imeli smo sliko stare Ogröße mame, kako je tako prodajala mesne izdelke v Kamniku. Slike ni več, ampak spomnim se, kako je mama sedela tako, malo bolj močna ženska z belim predpasnikom, ob celi gori "Špeha" in klobas. Spomnim se tudi starih računskih knjig, ki

Miro Štěbe

Foto: Urša

Kraljevina Jugoslavija.

Številka načelna v Trzincu
Štev. 6949

Obrtni list.

Gosp. Perne Ante...	rojen... dan...	Primož...
postačeno v Trzin...	z...	obrte...
oblasti...	je dan...	...
pojava obrze...	obrta klanca valje gosp. Istris...	...
Kraljevna Jugoslavija Trzin		
bil. štev. 49... občina Trzin		
Ta obrt se je vpisal v registrum za obrte pod tekočo štev. 2818...		
Z nadaljnjim tega obrta je imenovan postal član		
predpis...		
Taksa po tar. post. 5 in 95 takek zaksna je plačana in unicena na propis.		
Danik... dan... Et... 1980. 8		
Številka načelna: Lekarini 1. r.v.		

D. Perne

SPREHOD MED POMNIKI TRZINSKE KULTURE

Naš kraj ima dolgo tradicijo, saj so v Trzinskem kamnolomu našli kamnit kladivasto sekiro iz mlajše kamene dobe. Kraj je bil zanesljivo naseljen tudi v rimski dobi, saj o tem pričajo izkopanine ob rimske cesti Emona - Celeja, kraj pa so privi omenili 15. maja 1273 v listini nemškega viteškega reda. V naselju ni več prav dosti pričevanj preteklih obdobjij. Če se pozorno sprehodimo po starem delu kraja, pa vendar še lahko vidimo nekatere ostanke starih dni.

Že razvrstitev in podoba nekaterih hiš ob Mengški cesti in nekaj hiš ob Jemčevi, pa tudi pod hribom in ob Ljubljanski cesti, da slutiti, kako je Trzin včasih izgledal. Na nekaterih hišah še vidimo značilne podstrešne line, majhna okenca z jeklenimi rešetkami - gavtramri, stara masivna lesena vrata z rezljanimi okrasami in druge ornamehte, ki pričajo, da so stari mojstri hiše postavljalni s spoštljivim, skoraj ljubezenskim odnosom. Takrat ni bilo industrijskega "štancanja", vsaka stvar je bila unikat, mojster pa se v vsak svoj izdelek podpisal s svojim stilom. Mnogi se sramujemo teh ostankov starih časov, češ da so zastareli, nesodobni in manjvenični. Želijo si sodobnega betona, stekla in drugega blišča, ne vedo pa, da stare hiše govorijo o stoletni modrosti našega naroda, o njegovih trdoživosti in njegovem smislu za lepo.

V Trzinu je vse manj takšnih drobnih spominov na stare dni. V Odsevu jih bomo poskušali ohranjati vsaj s sliko in skopimi, dosegljivimi podatki o njihovi zgodovini. Tokrat smo se sprehodili med nabožnimi znamenji, saj gre za najznačilnejše spomenike naše kulture iz preteklih dni. V Trzinu je bilo včasih precej več obcestnih krijev in kapelic. Ljudje so jih postavljali, da so z njimi obeležili spomin na nesrečne dogodke ali pa da so z njimi izrazili hvaležnost Bogu za uspešno premagovanje težav in nadlog, ki so jih pestile. Po drugi

svetovni vojni so ta znamenja motila nekatere najbolj goreče, a ozko usmerjene in kratekovidne partije, nekaj znamenj pa so podrli, ker so širili ceste. Kapelice in križe so propadali in izginjali, nekatere pa so vaščani trmasto obnavljali in vzdrževali. Nekatera od teh znamenj so še v slabem stanju in bi jih veljalo obnoviti in kako zaščiti.

Mačkovo znamenje

Najstarejše in verjetno tudi najpomembnejše trzinsko obcestno znamenje je kužno znamenje ob Mengški cesti v gornjem delu Trzina, ki mu pravijo tudi mrlisko ali pa tudi Mačkovo znamenje. Sedanje znamenje je leta 1878 izdelal kamnosek

mojster Tomaž Sirolli. V niši, na južni strani znamenja proti vasi, je izklesan relief sv. Floriane, ki je zavetnik trzinske fare. Znamenju so rekli mrlisko, ker so se ob njem ustavljale trzinske pogrebne povorce, ko so na zadnji poti v Mengš spremljali umrle. Pri znamenju so za pokojnika zmolili molitve, eden od pogrebcev pa se je v imenu pokojnika poslovil do sovačanov in jih prosil za odpuščanje, če je koga v življenju razrazil ali kako drugače prizadel. Mačkovo znamenje pa so mu rekli, ker stoji blizu Mačkove domacije, Mačkovi pa so tudi skrbeli za vzdrževanje njegove okolice.

Ob križišču cest iz Trzina proti Loki in Jablam stoji Kraljevo znamenje, ki so mu včasih rekli tudi Vovkovo znamenje. Tudi to znamenje je bilo že pred letom 1825. Spada med t.i. zaprte kapelice,

Foto: Mojca

saj je odprt le s prednjem stranom, na zunanjem južnem stranjo krasila freska sv. Florjana, na severni, ki je obrnjena proti Mengšu, pa mengški patron sv. Mihael. V kapelici je Marijin kip. Po vojni, leta 1949, so trije oficirji, ki so stanovali v Jablah, skušali kapelico poškodovati in uničiti Marijin kip, vendar so jih domačini zasaćili in jim to vandalsko početje prepričili. Ko v Jablah ni bilo več oficirjev, so kip prinesli nazaj v kapelico. Za sveže cvetje v kapelici in njeno okrasitev že od leta 1968 prizadetno skrbi

Foto: Mojca

Iva Šusteršič - Goltnerjeva. Kapelica bi bila zdaj potrebnata tudi temeljitejše obnova. Zanimivo je tudi, da v njej ob božiču Iva postavi jaslice.

Celova kapelica

Foto: Mojca

Ob križišču cest iz Trzina proti Loki in Jablam stoji Kraljevo znamenje, ki so mu včasih rekli tudi Vovkovo znamenje. Tudi to znamenje je bilo že pred letom 1825. Spada med t.i. zaprte kapelice,

Foto: Mojca

Pajkov križ

Pajkov križ je včasih stal pri mostu med strugo Pšate in cesto na koncu Pajkovega vrtu. Postavili so ga v spomin na smrtno nesrečo, ki se je zgodila na tistem mestu. Ko so med okupacijo cesto širili, je gospodar Anton Kepic - Pajk križ prestavil k ograji svojega vrtu in ga že večkrat obnovil. Križ redno krasijo s svetim cvetjem.

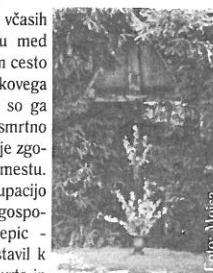

Foto: Mojca

V novem delu Trzina je še Šprehelnov križ, ki so ga po vojni večkrat poškodovali, vendar so ga domači vedno obnovili. Med znamenji, ki jih zdaj ni več, pa je treba omeniti še zlasti kapelico sv. treh kraljev, ki je bila ena najlepših kapelic daleč naokoli. V preteklih časih je bilo za mnoge usodno znamenje sv. Janeza Nepomuka med Trzinom in Dobravo, saj so prav pri njem rokovnjači in drugi roparji večkrat napadli kakršega kočijaža ali popotnika. Marsikomu od starejših Trzincev pa je še v spominu Pepearjevo znamenje, ki

je bilo na travniku ob Pšati na drugi strani, kjer je zdaj šola. Še pred nekaj desetletji je bila tam na lesenu križu tabla s sliko, ki je prikazovala, kako so francoski vojaki v času francoske okupacije ustrelili enega od mladih Trzincev, ki so iz radovednosti pogledali skozi okno v Gregčeve hišo, v kateri so se zadrževali Francozi.

Kapelica sv. Janeza Nepomuka med Trzinom in Črnčami. Na prejšnji strani levo spodaj kapelica sv. treh kraljev. Obe znamenji sta bili porušeni po koncu vojne.

OBLAČILA ZA DOBER, SPROŠČEN OBČUTEK V POLETNIH DNEH

Dopusti so tuk pred vrat in verjetno se že ubadate z misljijo, katera oblačila bi vzelis s seboj. Za sproščeno počitnice bodo najprimernejše lahke majice, kratke hlače, jeans, za ženske tudi lahke oblike, živahnih krilic, barvite bluze ... Letošnja moda je tako pestrata, da bo vsak lahko našel kaj za svoj okus. Če želite kaj novega, udobnega, elegantnega in kakovostnega, če ste v dilemi ... obiščite prijetno trgovino NAOMI, med lokalni v novem delu Trzina, na Kidričevi 12!

Tam vam bodo zagotovo pomagali najti najustreznejšo rešitev za lepše poletne dni! V pestri ponudbi ženskih, moških in otroških oblačil vam bodo prispevale prodajalke z nasveti pomagale najti tisto, kar želite, in bo najbolj ustrezzalo vašim načrtom in potrebam. Prisluhnite bodo vašim željam in vam s svojim znanjem, poznavanjem modnih trendov, materialov, barv in krojev hitro svetovale, kaj bi bilo najprimernejše.

Na polici trgovine NAOMI boste našli oblačila za elitna družabna srečanja, za sproščeno igro in zabavo, za prijetne spremeode po turističnih mestih, seveda pa tudi za pester vsakdan.

V pritličju trgovine NAOMI je bogata

izbira ženskih in moških oblačil. V NAOMI pri izbiri blaga posebno pozornost posvečajo kakovosti. V njihovih oblačilih se boste počutili prijetno in v družbi vam ne bo treba zaradevati zaradi kakovosti vaših oblačil.

Na polici NAOMI lahko izbirate med modelli svetovno priznanih znank (Emanuele, Calvin Klein, Lois, Roma, Elegance, Madeleine), izbor pa je tako prefinjen, da kljub kakovosti cene niso pretirane. Za poletne dni v Naomi ponujajo še zlasti bogat izbor oblačil iz jeansa in unisex modelov, pester pa je izbor tudi drugih vrst oblačil, s katerimi boste lahko obogatili vašo poletno garderobo.

Posebno ugoden pa je nakup otroških oblačil, ki so v NAOMI na razpolago v prvem nadstropju. V NAOMI se namreč pripravljajo na nov program, zato zdaj pri otroških oblačilih do prodaje zalog nudijo kar 30 % popusta. Na voljo so vse vrste otroških oblačil za starost od dveh mesecov do štirinajstih let, med blagovnimi znamkami pa omenimo

Mini Club in Osh Kosch. Prevladujejo naravnvi materiali, za vsa oblačila pa je skupni imenovalec kakovost.

Obiščite trgovino NAOMI, ki je odprta vsak dan od 11. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 13. ure. Prepričali se boste o bogati izbiri in kakovosti ponudbe. Ker se boste v oblačilih iz trgovine NAOMI počutili odlično, se boste tja še radi vračali!

ŠOLSKE NOVIČKE

Šolski zvonec je že odzvonil zadnjo uro v šetu 1996/97 in osmošolci že uživajo v počitniškem brezdejju - vsaj večina. Šolske skrbi so že pozabljene in tisti, ki so domov prinesli lepa spričevala, si lahko iz srca privoščijo kopanje, sončenje, potepanje in druge počitniške radosti, mi pa smo prejeli še nekaj novičk iz zadnjega obdobja minulega šolskega leta. Menimo, da je prav, da jih objavimo, saj govorijo tudi tem, kako prizadetni so bili v Šoli in kako znajo poskrbeti za popestrevitev šolskega vsakdana.

DAN ODPRTIH VRT

V petek, 16. maja 1997, smo imeli na šoli dan odprtih vrat. Tema tega dne je bil šport. Na razredni stopnji smo učiteljice organizirale atletski troboj: skok v daljino, met žogice in tek na 60 m. Dopoldan smo dokončali met žogice in skok v daljino, za popoldan pa nam je ostalo finale teka na 60 m. Popoldan smo k sodelovanju pritegnili tudi starše, ki se pomerili v teku in štafetnih igrah.

Zmagovalci so prejeli medalje. Vsi skupaj smo prijetno in zdravo preživeli popoldne.

Rezultati atletskega troboja po razredih:

mesto	1. razred	2. razred	3. razred	4. razred
1.	Novak Živa 1.b	Mioč Eva 2.b	Omahna Maja 3.b	Ajnik Nela 4.a
2.	Golobič Urša 1.a	Dalan Lucija 2.a	Sešek Mateja 3.a	Habat Katja 4.a
3.	Pirnat Nives 1.a	Gorupič Anita 2.b	Rotar Jana 3.a	Ručigaj Saša 4.b

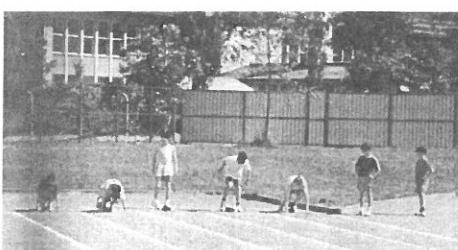
mesto	1. razred	2. razred	3. razred	4. razred
1.	Kalač Anel 1.a	Pogorelc Luka 2.b	Slatner Nejc 3.a	Kovaljev Borut 4.b
2.	Jemec Jan 1.b	Stražar Luka 2.b	Merič Denis 3.b	Oražem Tadej 4.b
3.	Davidovič Franjo 1.b	Smajlovič Emil 2.a	Jelnikar Žiga 3.b	More Lin 4.b

Zmagovalke in zmagovalci drugega razreda

Zvonka Majdič in Andreja Karner

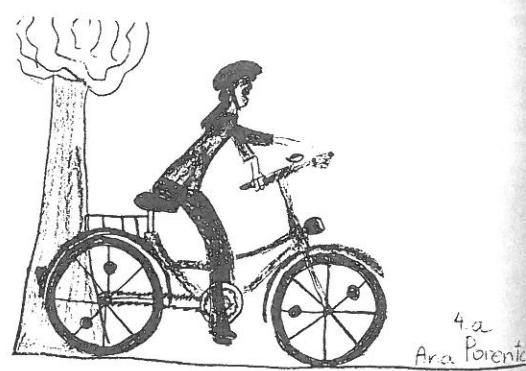
MLADI KOLESARJI V PROMETU

V začetku maja smo z učenci četrteh razredov pričeli z intenzivnimi pripravami na kolesarski izpit. Spoznali smo osnovne prometne značke, ki urejajo kolesarski promet, pa tudi ustrezna pravila vožnje. Po teoretičnih pripravah smo se s kolesi podali na šolsko igrišče, kjer smo urili spremnostno vožnjo na poligonu.

Po teh pripravah pa smo si nadeli kolesarske čelade in se odpravili na vožnjo po ulicah. Tam smo uporabili pridobljeno znanje, srečali pa smo se z različnimi prometnimi situacijami, saj je bilo kljub dopoldanskim uram kar precej prometa.

Vsi učenci so pokazali ustrezno znanje, tako pri teoretičnem delu izpita kot tudi pri praktični vožnji. Toda kljub izpitu, so učenci v prometu lahko nepredvidljivi, zato vozniki, bodite pozorni nanje, še posebno v okolici šole.

Slavka Kozelj in Mateja Peric

KONEC ŠOLSKEGA LETA

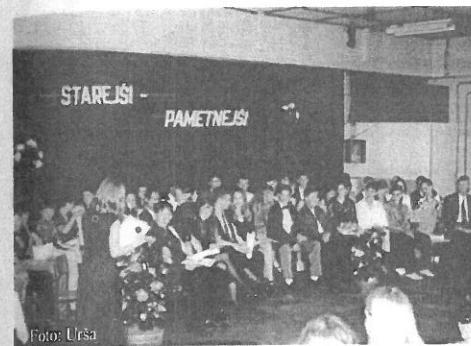

Foto: Urša

Foto: Urša

Kot vsako leto, tudi letos trzinško šolo zapuščajo osmošolci. Poslovilni dan je bil 12.6.1997. Prireditve se je pričela ob 18:00 in je trajala kar dve uri. Ob klasični glasbi so učenci, oblečeni v večerne obleke, v parih prihajali v jedilnico. Začeli so s programom: z nageljnom so se zahvalili

učiteljem in ostalim zaposlenim na šoli, še prav posebej pa razrednikoma. Učenci so bili zelo presenečeni in tudi razočarani, saj je kljub povabilu k slovesu prišlo zelo malo učiteljev. Sledilo je sodišče za učitelje s kazenskimi nalogami. Nato so osmošolci predali ključ svojim naslednikom - sedmošol-

cem, saj drugače ne morejo v osmi razred. Na koncu je sledila podelitev spričeval in raznih priznanj - z bralno značko, Vegovo priznanje, za najboljše matematike in priznanje za triletno odlično oceno pri zgodovini - kot nagrade za te učence je KS prispevala 8 knjig Trzin in Mengš skozi čas.

Urša Mandelj

PRISRČNO SLOVO UČENCEV 2. B RAZREDA OD TRŠICE

Foto: Miro

pecivo, specialitete z žara in druge dobre, sokovi in trenutku primerne druge tekoče zadavev pa so se z mize kar cedile. Povrh pa se je vsem z ražnja poželjivo režal še odojek s hrustljavo skorijo. Otroci so se kmalu zamoliti z najrazličnejšimi igrami, starši pa so modrovili in hvaležno nazdravljali ga. Andrej. Malo so tudi zapeli, saj je znano, da so Trzinci dobri pevci, popoldne pa so jih zasrebeše pete in kljub temu, da je razpoloženje poskušal pogasiti dež, so poskočno zaplesali do srečnega konca. Takšnega zaključka šolskega leta in slovesa od razredničarke trzinški anali ne pomnijo in 2. b je dokazal, da je bil res razred zase.

Miro Štěbe

PLESNA REVIJA ZASLOVO

Ob koncu šolskega leta so avli osnovne šole pripravili tudi plesno revijo, s katero so želeli učenci, ki so čez leto obiskovali plesni tečaj pod vodstvom plesne šole Snoopy, pokazati, kaj so se naučili. Mladi plesalci, v veliki večini so bile deklice, so bili razdeljeni v dve starostni skupini. Mlašja je še spoznavala osnove gibanja ob glasbeni spremamljavi, vendar so njeni člani že naučili tudi celo vrsto plesov. Res so nekatere plesalke še bolj pazile na pravilno zaporedje korakov kot pa na item, vendar so starši in drugi gledalci lahko videli, da je nekaterim ples že v krvi. Nastop mlade skupine je bil tako prisrčen, da so jim gledalci spontano plakali. Kaže, da bomo imeli v Trzinu kmalu veliko odličnih plesalck in tudi nekaj plesalcev. Starejša skupina je bila že precej bolj suverena in videlo se je, da so nekateri že drugič obiskovali tečaj in verjetno tudi že kakšen ples v disku ali kje drugje. Ob koncu revije je voditeljica šole vsem mladim plesalcem podelila priznanja in jih povabila na končni izet. Obiskali so Atomske toplice pri Podčetrtek.

Foto: Andrej

TUDI V VRTCU SE VESELIMO POČITNIŠKIH DNI

Ob zaključku šolskega leta se tudi v vrtcu radi ozremo nazaj in se spomnimo, kaj vse smo počeli, kam smo šli, kaj nam je ostalo še posebno v lepem spominu.

Jeseni smo na našem igrišču pripravili kostančkov piknik, novoletno čajanko pa smo organizirali v diskoteki Life. V marcu smo povabili starše ter jih pripravili

Foto: Miro

nastop. Skupina "pikapolonic" pa je ob zaključku leta v vrteč povabila tudi babice in dedke.

Vseh prireditev so se otroci in tudi starši udeleževali v velikem številu. Skozi vse leto smo praznovali rojstne dneve otrok. Teh dni so se otroci zelo veselili, saj smo se vzgojiteljice trudile v skupinah ustvariti čim bolj veselo vzdružje.

Večji otroci so se udeležili jesenovanja na Rakitni, zimovanja na Ambrožu ter letovanja na Krku, s katerega so se ravno vrnili vsi navdušeni in srčni.

V vrtcu pa se bomo zabavali tudi v poletnih mesecih. Odhajali bomo na krajše izlete v gozd in bližnjo okolico. Na igrišču se bomo lahko hladili v manjšem bazenu. Sami bomo pripravljali sadne solate in sladcole. Tudi

Foto: Aljoša

likovne dejavnosti bomo izvajali kar na prostem, pri tem pa bomo uporabljali različne tehnike in materiale. Srečali se bomo tudi z novimi zgodbicami in pescicami. Lepo počitnice in veliko dobre volje vsem otrokom in staršem želimo vzgojiteljice vrtca Žabica.

Vanja Pančur

Fanta si lahko najdeš tam, če je že potrebno. Šla pa bi v Španijo ali pa v Grčijo. Vsaj za en teden, da grem nekam stran od tega "folka". V nedeljo grem na Veliko planino. Tudi drugače hodim veliko v hribe. V Trzinu pa bi lahko med počitnicami vsaj enkrat tedensko gostoval kakšen ansambel. Za žur. Pa tudi kakšen piknik bi lahko imeli.

kakšen otok. Če bo "luštno", bomo podaljšali. Ja, lahko bi bil kakšen disco v Trzinu.

Tomaž Burger - finomehanik: Na morje grem. V Umag. Za deset dni gremo s kolegi uživati na jahto. Najbrž bomo šli na

na droge. V klubu bi se pogovarjali, izmenjavali izkušnje s popotovanji, seveda bi vse obožgatili z diapozitivi.

Uroš Grošelj - strojni tehnik /Radomlje/: Midva s punco greva pa v Avstralijo. Za en mesec in pol. mogoče dva. Ko si že enkrat

na droge. V klubu bi se pogovarjali, izmenjavali izkušnje s popotovanji, seveda bi vse obožgatili z diapozitivi.

Suzana Hrovat - gostinka: Na prijatelji bom šla na morje.

Maja: Jaz pa grem s starši v Barbarigo, s sošolci pa še v Čatežke Toplice in Zambratiju. Večji otroci so se udeležili jesenovanja na Rakitni, zimovanja na Ambrožu ter letovanja na Krku, s katerega so se ravno vrnili vsi navdušeni in srčni.

Vseh prireditev so se otroci in tudi starši udeleževali v velikem številu. Skozi vse leto smo praznovali rojstne dneve otrok. Teh dni so se otroci zelo veselili, saj smo se vzgojiteljice trudile v skupinah ustvariti čim bolj veselo vzdružje.

Večji otroci so se udeležili jesenovanja na Rakitni, zimovanja na Ambrožu ter letovanja na Krku, s katerega so se ravno vrnili vsi navdušeni in srčni.

V vrtcu pa se bomo zabavali tudi v poletnih mesecih. Odhajali bomo na krajše izlete v gozd in bližnjo okolico. Na igrišču se bomo lahko hladili v manjšem bazenu. Sami bomo pripravljali sadne solate in sladcole. Tudi

potem grem pa s starši v Ankaran, lahko pa tudi v Stinico. V Trzinu ne hodim nikam, če pa bi bilo bolj živahnio, bi šla.

Mateja in Nina - študentki: Mateja: Za počitnice še premišljujem, kam bom šla. Če bom nabrala dovolj denarja, bom šla na Portugalsko (rent-a-car, letalska karta in bivanje znesejo okoli 2000 DEM), drugače pa gremo v Grčijo. Zelo pa si želim v Latinsko Ameriko. Sem slišala, da je zelo poceni. Le letalska karta, pa sem na konju. Kakšno soboto in nedeljo bom šla na morje in v hribe.

Nina: Jaz bom šla pa julija v hribe in to po poti soške fronte ter okoliških kavernah. Avgusta grem za tri tedne v Ameriko in sicer preko študentske organizacije, kjer je deset dni organiziranih, ostalo pa po lastnem izboru. Obiskala bom tudi sorodnike. A ja, med hribi in Ameriko pa grem še s starši na morje v Barbarigo.

V Trzinu pa bi lahko imeli kakšen piknik. Za vse tiste nes-

rečnike, ki bodo večji del počitnic doma, bi lahko organizirali "počitnice v Trzinu": kolesarjenje, pohodništvo, košarko, odbodo, izleti po Sloveniji, spoznavanje kulturne dediščine, plavanje, tečaj raznih spretnosti. Potrebovali bom pri družini.

Mateja Erčulj - dijakinja: Najprej grem za tri tedne v Anglijo na tečaj angleščine. Stanovala bom pri družini.

tam, moraš še na Novo Zelandijo in Bali. Tja greva z letalom. Za karte ne bo problem, ker delam na krožni plovbi. Potem bova nadaljevala v lastni režiji. Malo bova delala, obираła pomaranče, se potepala. Jaz imam tam sorodnike.

V Trzinu pa tako ali tako ni ničesar. Jaz bi "kaj za stiskat se".

Vitka Orlič - dijakinja: Najprej grem v Pulo, potem na Pag k stariim staršem in nato z

rečnike, ki bodo večji del počitnic doma, bi lahko organizirali "počitnice v Trzinu": kolesarjenje, pohodništvo, košarko, odbodo, izleti po Sloveniji, spoznavanje kulturne dediščine, plavanje, tečaj raznih spretnosti. Potrebovali bom pri družini.

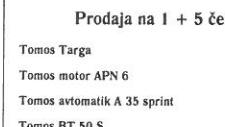
Maja: Jaz pa grem s starši v Barbarigo, s sošolci pa še v Čatežke Toplice in Zambratiju.

Mateja Erčulj - dijakinja: Najprej grem za tri tedne v Anglijo na tečaj angleščine. Stanovala bom pri družini.

Potem grem pa s starši v Ankaran, lahko pa tudi v Stinico. V Trzinu ne hodim nikam, če pa bi bilo bolj živahnio, bi šla.

Mateja in Nina - študentki: Mateja: Za počitnice še premišljujem, kam bom šla. Če bom nabrala dovolj denarja, bom šla na Portugalsko (rent-a-car, letalska karta in bivanje znesejo okoli 2000 DEM), drugače pa gremo v Grčijo. Zelo pa si želim v Latinsko Ameriko. Sem slišala, da je zelo poceni. Le letalska karta, pa sem na konju. Kakšno soboto in nedeljo bom šla na morje in v hribe.

Nina: Jaz bom šla pa julija v hribe in to po poti soške fronte ter okoliških kavernah. Avgusta grem za tri tedne v Ameriko in sicer preko študentske organizacije, kjer je deset dni organiziranih, ostalo pa po lastnem izboru. Obiskala bom tudi sorodnike. A ja, med hribi in Ameriko pa grem še s starši na morje v Barbarigo.

V Trzinu pa bi lahko imeli kakšen piknik. Za vse tiste nes-

rečnike, ki bodo večji del počitnic doma, bi lahko organizirali "počitnice v Trzinu": kolesarjenje, pohodništvo, košarko, odbodo, izleti po Sloveniji, spoznavanje kulturne dediščine, plavanje, tečaj raznih spretnosti. Potrebovali bom pri družini.

Upokojenka: Eni grejo na počitnice domov, drugi na podeželje, tretji na morje. Jaz bom šla kar domov, v Savinjsko dolino. Ko sem bila še mlajša, sem hodila v gledališče. Ko pa si enkrat starejši od osmerdeset let, ne hodiš več na zabave.

Tekst in slike:
Urša Mandeljc in Mojca Senica

Trgoavto Koper TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3
telefon / fax: 061 737 785
Mobitel: 0609 648 422

AKCIJSKE - SUPER CENE:

Prodaja na 1 + 5 čekov ali kredit brez pologa:

Tomas Targa	samo	99.600,00 SIT
Tomas motor APN 6	samo	129.600,00 SIT
Tomas avtomatik A 35 sprint	samo	99.950,00 SIT
Tomas BT 50 S	samo	211.300,00 SIT
Tomas Colibri	samo	102.000,00 SIT
Piaggio skuter ZIP 50	samo	298.920,00 SIT
betonski mešalec	samo	44.887,00 SIT
samokolnica	samo	5.900,00 SIT
lopata	samo	1.757,00 SIT
potopna črpalka	samo	11.025,00 SIT
pretočna črpalka za kurilno olje, vino, ...	samo	10.920,00 SIT
vrtna rotacijska kosilnica	samo	29.940,00 SIT
vrtna rotacijska samohodna kosilnica	samo	44.950,00 SIT
kotna brusilka Fellisati	samo	8.397,00 SIT
vrtalnik Fellisati	samo	7.790,00 SIT
Castrol XLR 5L	samo	2.360,00 SIT

Vedno imamo na zalogi rezervne dele in dodatno opremo za vsa osebna in tovorna vozila (ZASTAVA, IVECO, TAM); olja ELF, VALVOLINE, MOBIL, PROTON, CASTROL, OMF; maziva; filtri; avtognive SAVA, SEMPERIT, PIRELLI, MICHELIN; skuterji PIAGGIO, GILLERA; kolesa ROG, ATALA, KASTLE; ročna in električna orodja Fellisati in druge.

Trgovina je odprta od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Obiščite nas in se prepričajte o naši bogati ponudbi!

TRIATLONI NISO ZA POLOVIČARJE

Za Antona Škrlepa - Toneta sem vedno vredel, da je dober športnik. Spominjam se ga kot odličnega nogometnika, igralca hokeja, dvigalca uteži, velikokrat pa sem ga tudi videl, kako teče. Ko pa sem zadnjih gledal vitrino z njegovimi pokalni - več kot 30 jih je, in z neštejnimi medaljami in drugimi priznanji, sem bil presenečen. Spoznal sem, da Toneta sploh nisem poznal, vsaj ne kot vrhunskega športnika. To spoznanje mi je še utrdil tudi pogovor z njim.

"Mogoče mi je šport res kar v genih," se je strinjal, ko sem ga vprašal o njegovem športnem življenju. "Izgleda, da smo bili kar takšna družina. Že od mladih nog sem imel rad gibanje. Ves čas sem moral biti aktiven in izgleda, da mi je to ostalo še zdaj. Resneje sem se najprej začel ukvarjati z atletiko, vendar me ni povsem zadovoljila, zato sem se bolj posvetil nogometu. Vrsto let sem igral za Mengše, zraven pa sem se priložnostno poskušal še v drugih športih, hokeju, dviganju uteži in drugem. Na "stara leta," bi rekel, - tam pri tridesetih, pa sem se ustalil. Spoznal sem, da so za moje zdravje in počutje najboljši tek, kolesarjenje in plavanje. V tistem času so začeli z akcijo kaveljci in korenine, ki me je pritegnila. Šlo je bolj za rekreativno dejavnost: preplavati je bilo treba Blejsko jezero, prekolesariti maraton Franja, preteči 20 km, imeli smo tudi smučarskotekaška tekmovanja, opraviti pa je bilo treba tudi planinski vzpon za 5 ur hoje. Če si opravil vse naloge, si dobil naziv kaveljce korenina. Ko so z akcijo kaveljcev prekinili - zdaj jo na nek način spet nadaljujejo, sem se poskusil s tekmovanjem na čas - triatlonom. Moj prvi triatlon je bil v Braslovčah in moram reči, da so triatloni kmalu postali moj način življenja. Sprva mi je bilo pomembno le to, da sem prišel na cilj, kasneje pa so postali vse bolj pomembni tudi rezultati."

Praviš na stara leta, ampak ali ni tekmovanje v triatlonu že samo po sebi bolj pisano na kožo starejših, izkušenih tekmovalcev, saj ti postajajo bolj vzdržljivi in tekmujejo bolj preračunaljivo, kot pravijo - z glavo?

To je res. Mladi v triatlonu največkrat ne uspevajo, saj hočejo že takoj na začetku, v prvih dveh disciplinah dati kar največ od sebe. Prehitro pokurijo svojo energijo in nato v teku enostavno pregorijo. Za uspešne nastope je potrebna dolgotrajna, vsestranska priprava. Skozi vse leto moramo trenirati vse tri discipline, da telo pripravimo na potrebnе napore.

Kaj je pravzaprav triatlon?

To so tekmovanja, v katerih se tekmovalci pomerijo v plavanju, kolesarjenju in teku. Vrstni red panog je vedno enak, spreminjajo pa se dolžine prog pri posamezni kategoriji - poznamo sprinterski, mali triatlon, dolge in super dolge triatlone. Triatlon bo od leta 2000, ko bo olimpiada v Sidneju, tudi olimpijski šport. Za uvrstitev na posamezni tekmki je pomemben skupen končen rezultat, čeprav na bolje organiziranih triatlonskih izvezih tudi kako hitro si opravil s posamezno disciplino. Tekmujem tudi v dualtonih, kjer merimo svoje moči le v dveh disciplinah, po svetu pa so znane še druge izpeljanki in različice tekmovanj, kjer gre bolj za preizkuse jeklenih mož in tudi žensk, na primer v teku, plavanju, kajakaštву, plezanju, skakanju s padali in podobno. Pri nas takšna tekmovanja prirejajo v Soški dolini, znana pa je tudi bohinjska različica, ko tekmovalci namesto da bi plavali, veslajo. Tekmovalci smo razdeljeni po starostnih kategorijah. Zdaj tekmujem v kategoriji od 40 do 50 let, bolj pa mi ležijo dolgi triatloni. Nisem tako hiter plavalec, tako da mi kratke razdalje v kolesarjenju in teklik ne nudijo toliko možnosti, da nadoknadmam izgubljeno in da bi bil dobro uvrščen. Vse pa se spremeni na dolgem triatlonu, kjer je plavanja manj.

Kako si uspešen na tekmovanjih?

Odkar se ukvarjam z duatlonom in triatlonom, sem osvojil kar precej medalj in čez 30 pokalov. Nekajkrat sem bil državni prvak. V zadnjih treh letih sem tako v svoji kategoriji praktično brez konkurenčne, saj sem državni

in tudi pokalni prvak. Za svoj največji uspeh štejem 3. mesto na evropskem prvenstvu v srednjem triatlonu leta 1994, ki je bilo v Novem mestu. Lani sem zasedel drugo mesto v državnem pokalnem tekmovanju v triatlonu in 1. mesto v svoji kategoriji v duatlonu. Lani sem bil tudi državni prvak v kratkem triatlonu (1,5 km plavanja, 40 km kolesarjenja in 10 km teka). Letos pa sem doslej sodeloval na štirih tekmah: dvakrat sem bil v Avstriji, kjer sem osvojil drugo mesto, na tekmovanju v Italiji sem bil prvi, na državnem prvenstvu v sprint triatlonu pa tretji.

Kako se pripravlja na tekmovanja?

To so tekmovanja, v katerih se tekmovalci pomerijo v plavanju, kolesarjenju in teku. Vrstni red panog je vedno enak, spreminjajo pa se dolžine prog pri posamezni kategoriji - poznamo sprinterski, mali triatlon, dolge in super dolge triatlone. Triatlon bo od leta 2000, ko bo olimpiada v Sidneju, tudi olimpijski šport. Za uvrstitev na posamezni tekmki je pomemben skupen končen rezultat, čeprav na bolje organiziranih triatlonskih izvezih tudi kako hitro si opravil s posamezno disciplino. Tekmujem tudi v dualtonih, kjer merimo svoje moči le v dveh disciplinah, po svetu pa so znane še druge izpeljanki in različice tekmovanj, kjer gre bolj za preizkuse jeklenih mož in tudi žensk, na primer v teku, plavanju, kajakaštву, plezanju, skakanju s padali in podobno. Pri nas takšna tekmovanja prirejajo v Soški dolini, znana pa je tudi bohinjska različica, ko tekmovalci namesto da bi plavali, veslajo. Tekmovalci smo razdeljeni po starostnih kategorijah. Zdaj tekmujem v kategoriji od 40 do 50 let, bolj pa mi ležijo dolgi triatloni. Nisem tako hiter plavalec, tako da mi kratke razdalje v kolesarjenju in teklik ne nudijo toliko možnosti, da nadoknadmam izgubljeno in da bi bil dobro uvrščen. Vse pa se spremeni na dolgem triatlonu, kjer je plavanja manj.

Za svojo dejavnost rabiš posebno opremo.

Triatlon sploh ni tako poceni dejavnost. Če hočeš biti uspešen, moraš imeti tudi posebno, kar precej draga opremo. Najdražje je kolo. To je posebno lahko dirkalno kolo, prirejeno za kronometrske dirke. Lahko sicer uporabljaš tudi navadno kolo, vendar se je tehnika kolesarjenja tako razvila, da če hočeš kaj doseči, moraš zasledovati njen razvoj. Tehnika kolesarjenja in zgradba koles se spreminja neverjetno hitro, praktično vsako leto, kar precej draži ta šport. Takšno kolo zdaj stane kakih 4.000 DEM, čim bolj kakovostno je dražje je. Za plavanje rabiš neoprensko obleko, to velja še zlasti za dolge triatlone. Pravilnik določa, pri kolikšni temperaturi vode plavaš z neoprensko obleko in kdaj brez. Kadar plavamo brez obleke in so temperature zraka nizke, se običajno

mažemo s posebno zaščitno kremo, ki nam pomaga pri ohranjanju topote oz. energije. Dobra neoprenска obleka zdaj velja 700 pa tudi več mark. Pri teku pa je pomembna obutev, športni copati. Zelo pogosto tečemo po asfaltu, trdi podlagi, ki se je drugče tekači bojijo, ker naj bi zabijala mišice. Pri tem odločilno vlogo odigrajo dobrni copati, ki te zaščitijo. Že zelo dolgo tečem po asfaltu, pa s tem še nisem imel težav. Svede pa so tudi takšni copati primočno dragi.

Kako se med tekmovanjem preoblači in pripravlja za naslednjo preizkušnjo?

Za to so zelo stroga pravila. Ko plavaš, imaš dres običajno že na sebi, pod neoprensko obleko. Hitrost preoblačenja se steje v skupni čas, zato poskušaš vse opraviti kar najhitreje. Pri tem ti ne smeš pomagati nihče, točno pa je določeno, kdaj na primer lahko odvržeš čelado, kdaj lahko sestopiš s kolesa in tečeš ob njem. Tudi med samim tekmovanjem si prepričuj povsem sam sebi, če ti na primer poči celotni in to se odraža tudi na rezultatih. Sam delam pri obrtniku in moram res v celoti izpolniti svoj delovnik, tako da sem resničen amater. Na mednarodnih tekmovanjih pa sem videl, kako v tujini poskrbijo za tekmovalec. Kar se tega tiče, moram reči, da smo še precej za drugimi. Tekmovalec iz zadnjih dežel spreminja zdravniki, maserji, serviserji in drugi strokovnjaki, tako da tekmovalecu ni treba misliti in skrbiti za nič drugega kot samo za tekmovanje. Pri nas pa moramo poskrbeti praktično za vse sami.

Med tekmovanjem pa tekmovalci tudi pijete in uživate posebno hrano.

To je prava znanost. Triatlonci tudi v vsakdanju življenju posvečamo posebno pozornost hrani. Na takih tekmovanjih porabimo izredno veliko energije, zato je potrebna prejšnja predpreričevanje, kar velja tudi za uživanje tekočin, saj kaj lahko pride do dehidracije. Na uživanje tekočin moraš paziti že par dni pred tekmovanjem. Če

začneš piti šele, ko si žejen, je že prepozna. Triatlonci nimamo maščobe, zato v organizmu ni zalog, ki bi jih črpali med tekmo, zato je zelo važno uživanje ogljikovih hidratov. Če potrebnih snovi ne dobisi, pregoriš. Zdaj pripravljajo posebno zdravasto hrano, z okusom po sadežih, ki je pakirana v plastičnih vrečicah. To hrano si med tekmovanjem, v glavnem po asfaltu, pa s tem še nisem imel težav. Svede pa so tudi takšni copati primočno dragi.

Kako je ta športna zvrst razvita v Sloveniji?

Moram reči, da so ta tekmovanja pri nas že utrdila domovinsko pravico in da imamo tudi nekaj izvrstnih tekmovalcev, ki tudi na mednarodnih tekmovanjih dosegajo izvrstne uspehe. Nekateri se s tem ukvarjajo čisto profesionalno. To so študentje in nekateri, ki so v službi v vojski. Ti se temu lahko posvečajo v celoti in to se odraža tudi na rezultatih. Sam delam pri obrtniku in moram res v celoti izpolniti svoj delovnik, tako da sem resničen amater. Na mednarodnih tekmovanjih pa sem videl, kako v tujini poskrbijo za tekmovalec. Kar se tega tiče, moram reči, da smo še precej za drugimi. Tekmovalec iz zadnjih dežel spreminja zdravniki, maserji, serviserji in drugi strokovnjaki, tako da tekmovalecu ni treba misliti in skrbiti za nič drugega kot samo za tekmovanje. Pri nas pa moramo poskrbeti praktično za vse sami.

Kakšni pa so tvoji načrti za naprej?

Če dve leti bom star 50 let. Če bom takrat sam pri sebi vse pretehal in če bedo pogoji, se bom poskusil uvrstiti na supertriatlono na Havajih. To je sen vseh triatloncev, vendar so za uresničitev potrebljena precejšnja finančna sredstva, treba pa je tudi doseči zadosti

dobre uvrstitve v kvalifikacijah. V Evropi, kjer je veliko dobrih tekmovalcev, je to zelo težko, saj je kar premalo tekmovanj, da bi izpolnil vse pogoje. Veliko lažje je kvalifikacijske pogoje izpolniti na Japonskem, v Koreji, Kanadi, Avstraliji. Tisti, ki imajo možnosti, zato gredo na tamkajšnja tekmovanja, kjer je ob manjšem številu

kakovostnih tekmovalcev lažje doseči pogoje za uvrstitev na Havaje ali olimpiado in podobna vrhunska tekmovanja. Če dve leti bom prešel v starejšo kategorijo in kot mlajši tekmovalec bom imel več možnosti za izpolnitve pogojev kvalifikacij.

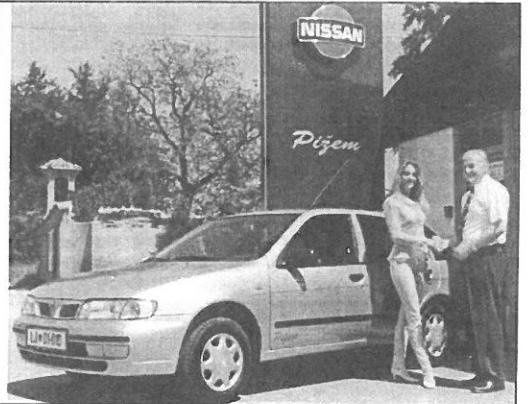
Sicer pa mi je v zadovoljstvu, da vidim, da sem svojo okolico kar malo zastrupil s športom. Spomnim se, kako so me sosedje včasih čudno gledali in spraševali, zakaj tečeš in skrbiš za nič drugega kot samo za tekmovanje. Pri nas pa moramo poskrbeti praktično za vse sami.

Miro Štěbe

NISSAN ALMERA ZA JANJO ZUPAN

Ena od sourednic Odseva, ki smo ga izdajali pred dvajsetimi leti, Marta Pirc, je že nekaj let srečno poročena s podjetnikom Radom Pižmom iz Male Loke. Zelo uspešno vodič avtoservis Pižem, ki je eden od naših sponzorjev in hkrati pooblaščeni prodajalec in serviser Nissanovih avtomobilov pri nas. Pred kratkim je direktor podjetja Rado Pižem znani manekenki in nekdanji miss Slovenije Janji Zupan predal ključe novega avtomobila Nissan Almera. Podjetje Pižem je Janji omogočilo nakup avtomobila po posebnih ugodnih pogojih, v srednjem avtomobil pa so ji montirali tudi dodatno opremo, ki ji bo olajšala vožnjo.

Pri Nissanu pravijo, da je bila moda, elegantni avtomobili in lepa dekleta vedno dobra kombinacija, Janja, ki še vedno rada pleše in sodeluje na raznih prireditvah, pa se vselej rada postavi ob Nissanove avtomobile.

PRVI KOŠARKAŠKI TURNIR TRZIN '97

Ne vročne sonce ne dež ne pridejo do živega trzinskem košarkarjem!

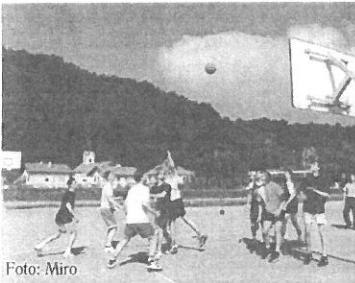

Foto: Miro

Sportno društvo Trzin je v soboto, 14. junija, na igrišču ob trzinski šoli pripravilo prvi odprtji košarkaški turnir v Trzini. Prijavilo se je 5 ekip iz Trzina, Mengša, Kamnika in Ljubljane. Trzinske barve sta nadvse uspešno branili kar dve ekipe: Zastopnik in Tesnila. Vse skupaj se je začelo s tradicionalno trzinsko zamudo, ko je sonce že pokazalo zobe in so vsi, razen

košarkarjev, iskali senco in hladno pivo. Neumorni mladci pa so se podali v višave pod košema. Toliko lepih akcij in borbenosti v Trzinu že dolgo nismo videli. Boj je bil trd in neizprosen - kar tri igralce so odpeljali na urgence (predsednik ŠD ima zlomljeno roko), konkurenca huda, dva od sponzorjev pa sta si mela roke. V tisti soparni vročini so bile tekoče zadeve bolj zaželenje kot trojke. Košarkaši pa se niso dali. Ekipa so se ogorčeno spopadale po sistemu vsak z vsakim in na koncu, proti 19. uri, ko se jih je nebo že usmililo z oblaki, so slavili člani trzinske ekipke Zastopnik. Druga je bila ekipa Zikova iz Kamnika, odlično tretje mesto pa je zasedla druga trzinska ekipa Tesnila. Sršeni iz Ljubljane so bili četrti, ekipa BTK iz Mengša pa peta. Ko so padli zmagoviti koši, so se nebeške zapornice odprle in blagodejno stuširale igralce, za dobro voljo pa je poskrbel Gorazd Završnik iz barja Gloria, ki je skrbel za jedajo in pijaco. Prijčar je hrustljavega odobja, za veliki finale pa je na žaru popekel še precej

konkretno ribe. Trzinci so spet pokazali, da smo nepremagljivi, da smo dobri organizatorji in da se znamo zabavati.

Sportno društvo se zahvaljuje vsem, ki so prispevali k uspehu turnirja, še zlasti pa sponzorjem: baru Gloria, trgovskemu podjetju Zastopnik d.o.o. in piceriji Pica Mica,

POLETNI PROGRAM ŠD TRZIN

Sportno društvo Trzin naj bi že v soboto, 28. junija, pripravilo tudi 1. nogometni turnir v malem nogometu Trzin 97. Tekmovanje naj bi se začelo ob 9. uri na igrišču ob OS Trzin, ker pa naj bi tekme trajale ves dan, bo poskrbljeno tudi za hrano in pičajo tekmovalcem, pa tudi gledalcem. Že v poletnih mesecih bodo začeli tudi s pripravami na Malo olimpiado. To bo tekmovanje, ki bo namenjeno najmlajšim kramjanom Trzina. O podrobnostih bomo poročali v naslednji številki. Člani športnega društva pa pozivajo vse, ki bi bili pripravljeni sodelovati ali pomagati pri tej prireditvi, naj se po telefonu obrnejo na predsednika športnega društva Igorja Kraja (tel.: 712-103).

POTEPUŠKA KRI RUDIJA SCHOSSA

Z predsednika trzinskega planinskega društva Onger Rudija Schossa je verjetno že slišala večina Trzincev, verjetno pa jih precej ne ve, da je Rudij tudi straten svetovni popotnik. Kot planinec in udeleženec trekkingov - planinskih potovanj v manj dostopne predele je obiskal že številna tuja gorstva in ob tem spoznal tudi številne daljne dežele. O svojih pustolovščinah lahko pove marsikaj, v Odsevu pa smo se odločili, da vsaj malo pokukamo v njegove spomine.

Kaj vas je navdušilo za hojo v hribi?
Društvo Iskra, katerega član sem bil takrat, je organiziralo izlet na goro Toubkal v Afriki (4556 m - pogorje Atlas). Poleg tega, da smo šli na goro, smo si ogledali tudi okoliško pokrajino. Pogled na tamkajšnje ljudi in način njihovega življenja me je zelo navdušil. In takrat me je zgrabila strast po potovanju.

Kakšna je vaša priprava za v hribi?

To so obvezni treningi - hoja po slovenskih gorah in pa prava prehrana.

Kako izgleda skupina ljudi, s katero odpotujete?

Ponavadi se pridružim kakšni

skupini, ki namerava tja, kamor si želim. V taki skupini so običajno sami izkušenji ljudje, z dobro kondicijo. Med seboj se moramo dobro razumeti, držati moramo skupaj in si pomagati.

Kje vse ste že bili?

Bil sem že na vseh celinah, razen v Avstraliji, kamor odhajam letos. Moja najljubša celina pa je Afrika.

Slišala sem za eno vrsto zelo zanimivo odpravo, ki je ne doživi vsak, ki si želi. Kje in kako je to bilo?

Ja. To je bila odprava v Mustang (pokrajina v Nepalu, na meji s Tibetom). Tej deželi lahko rečemo tudi dežela smehljavev. čeprav je to revna dežela, kjer je življenje precej trdo, a tam so ljudje zmeraj prijazni, gostoljubni ... Na leto lahko tisto deželo obišče le 400 turistov, pod pogojem, da oblastem veliko plačaš ali pa da so med udeleženci odprave biologi, zdravnik, ... No, imel sem srečo, na potem odšel z zdravnikom in biologinjo. Pot je trajala 23 dni. Tovor, ki smo ga imeli s sabo (100 kg zdravil in drugo), smo nosili sami ter namulah. Sprejeti smo bili tudi na dvoru pri kraljici. Med sprejemom se je zgodilo tudi nekaj kočljivega. Čez ramo sem objek kraljico, da bi se z njo fotografiral. Takrat so vsi njeni stražarji prijeli za kukrje - nože. Kraljica je k sreči z besedami uredila vse, tamkajšnja kraljica je namreč nedotakljiva. Seveda se je zgodilo še mnogo zanimivega, a če bi pričovalo vse, lahko sediva tu še nekaj dni.

Kakšne so možnosti prevoza?

To so letala, konji, mule, ... Zelo zanimivo se mi je zdelo v Maroku. Vozili smo se po cesti in kar naenkrat jo je bilo konec. Tam pa je bila tabla "Timbuktu 52 dni". Morali smo prtljago naložiti na kamelo, jo zahajali in nadaljevati pot.

Kakšno hrano jestе na potovanjih?

Na potovanje zmeraj vzamemo nekaj svoje hrane, kosmičke, pršut, polnomastni sir, ... Seveda pa povsod jemo njihovo hrano: (Nepal) SAMPA = ajdovi žganci v juhi in čaju z jakovo mastjo; (Mehika) kače, legvani olupljeni kaktusi na žarju; (Tuarifa) kaktusova marmelada.

Glavna hrana večine narodov pa so ČAPATI (voda + moka) palačinke in pa TORTILJE. Pijemo pa stekleničeno vodo, čaj in brezalkoholno pivo.

Imate kakšen slab spomin s potovanja?

Ja, najbolj zoper spomin je, ko smo preckali Mehiko. Med vožnjo so naš avtobus ustavili razbojniki. Pokradli so vse, kar je bilo zanimivo in precej olajšani smo se lahko odpeljali dalje. Nekaj nelepega se mi je zgodilo tudi v Nepalu. Bilo je ravno v času polne lune. V vas smo prispele ponoči. Vse je bilo mirno in zaprto. Končno smo našli prenočišče in odločili smo se, da

povečerjamo zunaj hotela. Vodja hotela pa se je zgrolil in rekel, da na dan polne lune strašijo duhovi. Po večeri smo šli v sobe in nikakor nisem mogel zaspati. Kar naenkrat se je iz teme pokazal par oči. Bil je ptičji pajek. Zamahnil sem s supergo in ga vrgel skozi okno. Srhljivo.

Kaj pa kašen dober spomin?

Bilo je v Maroku. Ponoči smo prišli do kampa, kjer naj bi prespal. Bili smo tako utrujeni, da se nam ni ljubilo postaviti šotorja, tako da smo spali kar na prostem v spalnih vrečah. Ponoči, ko sem se zbudil, sem videl, kako varnostnik kampa kroži okrog nas. A nisem se dal preveč moliti. Zjutraj, ko sem se zbudil, sem videl, kako je okoli nas shojeno.

Stopil sem do varnostnika in ga povprašal o tem. Ta pa me je peljal na pot, ki si jo je utrl ponocni in pokazal nekaj ogromnih škorpijonov. Takoj mi je bilo vse jasno. Pobil je škorpijone, da nas niso ugrznili. Ob odhodu so nam dali kuščarje na vrvicah, da bi nas drugič ob takem primeru branili.

Pravkar ste prišli iz Južne Amerike. Kako je bilo?

Odpotovali smo z avionom Ronke - Rim - Lima - Cuzco (sr. inkovske države). Ogledali smo si Machu Picchu in njegove naravne znamenitosti. Sledila je Arequipa, nato Bolivija in ogled jezera Titicaca, zatem pa puščava Nazca z ogromnimi liki v obliku vesoljca, pajka, ... Ena od razlag, zakaj te ogromne figure: to naj bi bili smerokazi za

vesoljske postanke. Nadaljevali smo z ogledom otokov Balesta, kjer še zmeraj živijo številne kolonije morskih levov, tjuhnov in raznih morskih ptičev.

Kaj vas navdušuje za taksna naporna potovanja?

Preizkus samega sebe. Na goro grem samo takrat, kadar me ona pusti nase. To pomeni, če je vreme lepo, grem na cilj, če pa je vreme gredo, veter, oblčno, pa se vrnem na začetek. Vse to mi vlica neko zadovoljstvo, veselje, ...

Kaj pa delate drugače?

SEM podjetnik, a ravno odhajam v pokoj. Že nekaj časa nazaj pa sem opravil tudi tečaj za planinskega vodnika, tako da zdaj lahko treniram ljudi, da vztajajo pri hoji v hribe. Na to jih pripravim psihično in fizično. Napisal sem tudi brošuro "Kako si pridobiti telesno kondicijo".

Ste pa tudi predsednik planinskega društva Onger Trzin.

Ja. Predsednik sem postal, ker ni nihče hotel biti. To delo je na moji lestvici nekje na koncu, zato bom predsednik le še do konca leta, ko bo minilo štiri leta.

Kaj bi svetovali tistim, ki bi radi začeli s hojo v hribi?

V našem društvu so trije oz. štirje aktivni vodniki. Vsak vodi svojo skupino, razlikujejo pa se v tem, da ima vsak drugačno težo poti. Za vse take izlete visijo plakati na tabli PD Onger Trzin. Ljudje se morajo samo prijaviti vodnikom, seveda pa morajo imeti dovolj svoje volje, da se odpravijo v to. PD Onger lahko s svojimi vodniki in člani organizira skoraj vsako odpravo, tudi v tuja gorstva. Seveda pa se je treba za to usrečno pripraviti.

Kaj v PD pripravljate za poletno sezono?

Izlete po programu, predviden pa je tudi tabor v Dolomitih, ki ga bo vodil Sandi Čičerov. Nekaj članov se bo priključilo tudi slovenjgraškim planincem, ki bodo šli po italijanskih feratah.

Urša Mandeljc

IZLET NA SLAVNIK K POTONIKAM

Člani odseka za varstvo narave in gorsko stražo pri PD Onger, ki jih zdaj zelo prizadevno vodi Lojze Šircelj, so konec maja, na nekdajni dan mladost, obiskali Slavnik. Vrh nad Podgorjem so si izbrali zaradi rastišč divje potonike, cvetice, ki ima med slovenskimi avtohtonimi rastiščami načine cvetove. Ker so tistega dne

železničarji stavkali, se je 17 udeležencev izleta k gori podalo kar z osebnimi avtomobili. Močna burja, ki je brila čez rob Slavnika, jim ni jemala dobre volje, saj so se sprehabali po mehkih travnatih preprogah med pisanimi cvetovi najrazličnejšega cvetja. Med redkimi debli nizkega primorskega gozda so kmalu naleteli na rdeče glavice potonik, ki so jih

spremljale vse do vrha Slavnika. Kot dobr poznalci gorskega cvetja pa so prepoznali tudi jesenčke, narcise, šmarnice, zlati koren, salomonov pečatnik in številne druge zanimive in tudi redke rožice. Ugotovljali so, da je Slavnik v pomladnem času pravi raj za ljubitelje cvetja.

NA TAK IZLET BOMO PA ŠE ŠLI

V soboto, 7. junija, so člani PD Onger Trzin ob sodelovanju KS in župnijskega urada le izvedli dolgo načrtovani in napovedovani izlet na Višarje, ki je bil namenjen vsem, še zlasti pa starejšim, invalidom in tistim, ki so prepričani, da nimajo zadostne kondicije za planinarjenje. Zbral se nas je kar 80 - z dva avtobusa. Nizki oblaki na štartu v Trzinu in ne preveč odločna vremenska napoved pa niso obetali lepih razgledov. Kljub temu je bilo razpoloženje že na začetku na visoki ravni. Žnidarjev Janez je že pred odhodom dvigal

Foto: Miro

moralo z raztegovanjem meha na harmoniki, gospod župnik Pavle Krt pa je kot nekakšen stevard po avtobusih delil bonbončke in naprstnike močnejšega za korajo. Kakor je mogel in znal je dvigoval moralno in verjetno je še v drugi avtobus, tako kot znajo župniki, na daleč pošiljal svoj blagoslov. Razpoloženje so dvigali tudi drugi, slišali smo že prve šale in kaj kmalu so se oblaki razkadili in predsednik PD Rudolf Schossu so zasijala lica, češ kadar na našem društvu naročimo vreme, potem to drži. Predsednik sveta KS Tone Ipavec, ki smo ga vsi, čeprav se je temu krčevalo, upiral, zmerjal z županom, pa se je hudo-mušno nasmihal in se ubadal z misljijo, kako bi pomešal oba avtobusa, saj so se v enem peljali Trzinci iz starega dela, v drugem pa iz novega dela Trzina.

Problem pa je bil kmalu rešen, saj nas je vse na manjše skupinice v Ovčji vasi razdelila žičnica, na Višarjih pa smo se družno pomešani vsi podali proti cerkvici.

Pokazali smo, da znamo stopiti skupaj in da si znamo pomagati. Ker smo Trzinci že od nekdaj trdni in kremenit, se je tudi izkazalo, da imamo za vzpon vsi še preveč kondicije in volje. Nerodno je bilo, da smo pred izletom

razglašali, da bo to izlet tudi za invalide in starejše. Znašli smo se tako, da smo za sliko na stol, ki so ga nekateri za vsak primer prenašali s seboj, potisnili Lesičenkovega ata Petra. Nekdo se pač mora žrtovati za druge, pa čeprav je bilo videti, da Peter Loboda lahko kar dobro in samostojno premaga vse težave na poti. Prepričani smo, da bo šel Peter rad z nami še na druge izlete in da bomo moral najti še koga drugega, da ga bomo za sliko posadili na stol.

Izredno dobro se je odrezal tudi Mušičev Franci - Blažev, saj mu je višinski zrak prijal in je dobre volje premagal vse težave. Kazalo je, da se bo prav kmalu lahko ločil od bergle. Za podvig mu iskreno čestitamo.

Foto: Miro
Razpoloženje je bilo, kot se za Višarje spodbodi, na visoki ravni, še zlasti ker je bil tudi razgled čudovit. Mogočne gore, ki so bile včasih še slovenske, so sijale v soncu, po tratah so se živahnno mešale žive barve

Foto: Miro

gorških cvetov, vrhunc izleta pa je bil maša, ki jo je v znamenitosti božjepotni cerkvici daroval gospod Krt. Ob tem smo se Trzinci izkazali tudi kot izvrstni pevci. Po sestopu v dolino nismo mogli mimo pokrite tržnice v Trbižu, čeprav smo ugotavljali, da nakupovanje tam ni več takšno, kot je bilo nekoč, ko smo še imeli veselje s "svetovanjem" kavbojk. Precej večji vtip je na

Foto: Miro

udeležence naredil obisk Belopeških jezer, gorskih očes pod mogočnim ostenjem Mangarta. Piko na i pa je dalo kosilo na Černicu pri Brezjah, kjer so tisti, ki so bili najbolj zdelani, zaplesali ob zvokih Janezove harmonike in angelskih melodijah pod takširko Jermanovega Jožeta. Ker smo bili že na romarskem izletu, smo obiskali še Marijo na Brezjah, potem pa smo se skoraj vso pot domov držali za trebuhe ob Salah, ki so jih nekateri kar stresali po mikrofonu. Že med vožnjo domov je večina zatrjevala, da bomo na tak izlet še šli.

Miro Štebe

Planinsko društvo Onger Trzin obvešča vse svoje sedanje, pa tudi bivše člane, da lahko društveno članarino poravnajo v papirnici Čačka (Kidričeva 11) vsak delovnik med 8.00 in 12.00 ter 15.30 in 19.00 uro. Ob sobotah pa od 9.00 do 12.00. Članarino lahko poravnate tudi pri nekaterih članih UO PD Onger. Letošnja članarina za otroke (sem spadajo tudi srednješolci in študenti) znaša 350 SIT (članarina C), za odrasle 1000 SIT (članarina B). Kdor pa namerava Zahajati v zahtevnejši gorski svet ali pa obiskovati gore v tujini, mu priporočamo članarino A, ki znaša 3000 SIT (višji zavarovalni premijai!). Kot vidite, je članarina nizka, zato vas vabimo, da se nam priključite oz. s plačano članarino podprete naše delo.

Prijave za planinski tabor osnovnošolcev v Trenti (26. 7. - 3. 8., cena 19.000 SIT) so še možne. Kliči Emila na 714 - 546.

BORISU IN PRIJATELJEM V SLOVO

Hrepeneča luč ste vrh gorja,
zakaj je padla v dol solza?
Nam vzor ste bili brez meja,
za vse sedaj je zlom srca.

(Emiljan Pevec)

V torek, 10. junija, smo otrpnili. Nismo mogli verjeti kruti novici: v Turškem žlebu v Savinjskih Alpah je med helikoptersko vojo umrlo 5 izkušenih gorskih reševalcev. Jani, Luka, Rado, Mitja in Boris se ne bodo več vrnili k svojim ženam, otrokom, staršem, dekletom, prijateljem ... Nikoli več ne bodo hiteli na pomoč tistim, ki bi rabili njihovo znanje, moč in voljo. Kruta usoda jih je iztrgala iz življenja, iz stene, v kateri so si uredili prostor za skupno pomoč potrebnim počasi. Jekleni ptič je odhrumel in zabrisal zadnji krik stene. Vprašanja ostajajo brez odgovorov.

MO PD Onger Trzin

Foto: Emil

Precej Trzincev je poznaš ponesrečenje. Članom mladinskega odseka pri PD Onger Trzin je že zlasti prirasel k srcu Boris Mlekuz iz Bovca. Lani jih je med planinskimi mladinskim taborom gostil v svoji Bavšici. Pokazal jim je lepe količke doline in vrhove nad njim, pričaral jim je topilino, smeh in prijateljstvo brez zaprek. V Bavšici je Boris učil številne mlade gornike, po strmih poteh Kanina, Rombona, Krna in po brezpotnih vršacev nad dolino Soče je vodil neštete turiste in nadbudsne planince. Gore so mu bile v krvi, dajale so mu veselje, polet in kruh. Vzele so mu vse. Boris, mladi trzinski planinci te bomo ohranili v svojih srcih, kajti prijateljstvo ostane. Smrt nas loči, ne more pa izbrisati naših skupnih spominov na sonce v gorah.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

Nič več ne bo tako, kot je bilo, nam je že pred leti zagotovil sam predsednik države. In verjemite ali ne, res je tako.

Med tem ko se boste, gospodje, hladili v kakšni prijetni senci s pivom v roki in diskretno gledali za mladimi dekleti, takimi kot so v Obalne straže, - drage gospe, zaboga, pazite na svoje možičke - se bomo mi potili v lastnem znoju, po vseh končih in hrnjih naše preljube Slovenije in kot se za Slovence spodbobi, bomo šli, čeprav za lakerat čas, tudi mi delat v tujino.

Tako je to!
Pa vendar vas nočem moriti in vam našteti kraje, kjer bomo gostovali z našo predstavo. To sem že opisal v prejšnji številki Odseva.

Tokrat bi JAZ nekaj drugega!
Kot sami prav dobro veste, je za ustvarjanje nekaj novega potrebno ogromno energije in, konec concev, ne samo to! Potreba so tudi sredstva.

In kakšna so, za vraga, ta sredstva drage dame in gospodje?

Denar, denar vendar!
In tu, drage dame in gospodje, se prične: ne boj, mesarsko klanje. In to ne s komer si budi, temveč z najhujšimi, največjimi in sploh birokrali. In to ne s kakršnim kolikoli birokrali! Temveč, drage dame in gospodje, z administratorji, ki bi "MORALI" delati za nas.

In zakaj ne delajo za nas?
Zato! Zato, ker imajo ogromno dela s samimi seboj. Saj ne rečem, da ne pade kakšen tolarc v našo blagajno, če se potrudimo in s kupom popisanega in poštempljanega papirja prav ponizno potrkamo na nebeška vrata.

Pade, pade ...
Vendor zaboga, drage dame in gospodje, to ni to!
Konec concev smo mi, če to hočemo ali ne, pravi in čisto zaresni občinski ambasadorji

Foto: Urska

kulture. In zato, prav zato bi morali dobiti s strani ljudi, ki so po funkciji plačani (dobro) in odgovorni za to, večjo podporo, pa naj bo to v denarnem ali moralnem smislu.

Tako pa, če sem malec ciničen, ne vem, res ne vem, če sploh vedo, kje v Trzinu stoji ta hram kulture.

Pa vendar! Mi bomo svoje delo opravili. Upam, kot vedno, tudi tokrat dobro, pa čeprav s koko in sendvičem v roki. Do tedaj, ko se ponovno srečamo, bom imel na lagerju zagotovo veliko zanimivih stvari, ki bodo, morda, zanimive tudi za vas.

Imejte se lepo. Prosim, ne nastavljate se preveč sončnim žarkom. Je nevarno! Drage gospe, pazite vendar na svoje gospodje, da jim slučajno ne pade kakšna neumnost v glavo.

Do tedaj pa torej, še enkrat, kot vedno, drage dame in gospodje, lep gledališki pozdrav!

Jože Štih

Kupim knjigo Marije Jagodic Narodopisna podoba Mengša in okolice. Izdal in začel jo je Svet za prosveto in kulturno ObčLO Mengš leta 1958. Izšla je v 1000 izvodih. Če jo ima kdo doma in mu ne pomeni več toliko, sem jo pripravljen odkupiti.

Emil Pevec, tel.: 714 - 546

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Se naši TV postaji nasmihajo boljši časi? Samo za vas smo se iz oči v oči srečali s trzinskimi ludodelkami. Se srečajmo v rubriki Morda niste vedeli ... Slovenija in NATO - gesta spodbude je močnejša kot 1000 besed!!!

NATO NAS PRIČAKUJE ODPRTIH ROK!!!

Iz Amerike se je pravkar vrnil diplomat MIKE HAURY in nam zavjal nekaj vtipov s pogajanj o članstvu Slovenije v NATO paketu. "Prepričan sem, da z Američani govorimo skupn jezik, v vsem smo se odlično ujeli. Najbolj pa me je ganila spontana gesta NATO predstavnika, ki je ob slovesu z dvignjenim prstoma (O.K. boys) nedvoumno pokazal naklonjenost ZDA do Slovenije." Na slikah sta več kot optimistično razpoloženi domoljub Mike in zastopnik NATO zvez PHILL MAYFINGER S pomenljivo, a za Slovenijo upanja polno, gesto.

MORDA NISTE VEDELI ...

Moški z ustnicami, ki si jih želi poljubiti največ žensk (58 odstotkov), je Brad Pitt.

Mlajši moški želi spoznati imperijalno starejšo gospo v okolice 065 za občino, diskretna srečanja. Sem sejen komercialist na teme vzhodnega dela Slovenije, se mi oglaši.

Šifra: ZDRAVI UPI

TRZINSKO LOKALNO TELEVIZIJO BO VODIL PROFESIONALEC???

Iz Bangladeša smo od našega dopisnika prejeli vest, ki obeta veliko - iz nacionalke naj bi v Trzin emigriral JANEZ ČUČEK ter se zavali na fotelj generalnega direktorja naše nove lokalne TV. Začetni kapital znaša 5000 (pet tisoč) piratskih videokaset, več kosov odpisane snemalne opreme in zbirko starih, že s patino prekritih TV Obzornikov. Čuček je ob sprejemu funkcije ekskluzivno izjavil: "Trzinci, jamčim vam - lokalna TV bo - ali pa je ne bo!"

"TAŠENFRAUEN" ZNOVA UDARILE

"Na prehodu za pešce sem opazil starejšo damo, ki se je omotična opotekala pred semaforjem. Naglo sem zavrl kolo in ji prisločil na pomoc, tedaj pa me je babnica s torbico, v kateri je imela (polno - op. a.) menažko, lopnila po glavi in prekucnila. Po meni sta udihrali tudi njeni pajdašici - ena me je tepla s teleskopsko berglo, druga pa me je suvala v genitalije z ortopedskimi čevlji ... Gospod krajših las, z očali, pa mi je sp...il poln tošč, pa mesečko ... Sem brez besed - zvečer si ne upam več ven ..." je na intenzivnem oddelku UKC za ugledni trzinski časopis potožil vidno pretereni švedski turist BORN TUBEWAALD.

Nedolžna žrtev barabinske tolpe

Našemu paparazu pa je v objektiv ujeti barabinsko tolpo torbičark popoldanskim počitkom. Od leve proti desni sedijo: ANGELA - DARK ANGEL, BERTA - MAMA, HILDA - Mrs. BATINA in vajenec M...

REDAKCIJA: vršilec dolžnosti neodgovornega urednika PRAŠNIKAR, sodelavci na Skubic, Kremzar, Puščić, dopisniki iz inozemstva: Dr. Novšek, FREDDY KROKUS, fotografije: ŠINK O'TURN.

S SMEHOM V NOVO OBČINO

Trzine je ideja o lastni občini, ki je precej zanimanja, komentarjev, deleženosti in kar. Naš bralec Čedomir Dežek je postal nekaj takšnih šal, ker so mu, da ne bodo razumljene naši politiki, nekove šale objavljamo, dodali tudi nekaj naših slik in komentarjev.

DO OBČNE ČEZ OVIRE

Na matične občine Domžale zvedela da se osamosvojijo, je potekla v izpolnitveni nekaterih starih občin do Trzinov. Za začetek juri je na gibanju postavila hitrostne ovire.

HIT ZABAVA TRZINCEV V JUNIJU

Trenutno dobili novo zabavo, ki je med matične več bolj prijihljena. Če atleti tečejo čez ovire, zakaj tudi vozniki ne bi vozili čez nege ovire? Odkar so po nekaterih ulicah nežig policij, nekateri vozniki z vso vremenu stojijo po njih. Eni pravijo, da si predstavljajo ta prava polica, drugi pa, da je to trening za vožnjo v vključenjem življenja, tudi na poti v temeljno občino.

OBČINA ZA VELIKE

Olaj trzinske delegacije je na pogovorih z matičnimi občinami Domžale vprašal, kdaj bomo Trzinci dobili svojo občino. Odgovorili so mu, da takrat, ko bomo zadosti zrasli in bomo veliki. Članu delegacije ni bilo jasno, ali moramo Trzinci, da dobimo svojo občino, trzinsko čez glavo ali moramo postati tako veliki kot Lakovica.

Imam še en pogoj za občino, samo ne vem, kam sem ga začel.

Foto: Miro

SEME ZA NOVO OBČINO S POPUSTOM

Število je zanimanje za ustavljanje novih občin zelo veliko, zato so umni Trzinci učinili, da ne bodo razmetevali z denarjem, vendar in včasih delegacija Trzina, ki sta jo vodila gospod župan in gospod župnik, je vodila za spomladansko razprodajo v Trzin, v sosednji Italiji. Po strokovnem preverjanju in dogovorenem barantanju so izbrali, kar je bilo najboljše tisti hip - visoko

kakovostno in perspektivno seme za novo občino. Ker niso mogli čakati do doma, so že na enem počivališču malo posejali in (na slike) z zanimanjem čakali, da požene nova občina. Ko so potipali po tleh, so videli, da je kamenje za začetek kar ostro in trdno, kaj še bo, ko bo spomladni pognala nova občina.

Foto: Miro

TEHTNI POGOJI ZA NOVO OBČINO

Na pogovorih predstavnikov krajevne skupnosti Trzin v vrhom matične občine Domžale je eden od trzinskih predstavnikov kratko in jedrnato utemeljil pogoje, da Trzin postane občina:

- gospodarsko smo zelo močni,
- na področju Trzina živi več modrih, uglednih mož,
- nimamo pokopalnišča.

Tehtni pogoji, ni kaj!

razliko, da bi bila predlagana asimetrična še naprej obrnjena.

KABELSKA BO

V Trzinu vse bolj nestrnpo pričakujemo kabelsko televizijo. Ni cudno, da je vodstvo KS na študijsko potovanje po razvijenih zahodnih državah poslalo strokovno delegacijo pod vodstvom "župana" Toneta Ipavca. Ugotovili so, da bi Trzinu najbolj ustreza alpski tip kabelskih televizij, član delegacije pa so se še zlasti zanimali za prenos risank. Župan se je dogovoril tudi za odkup nekaterih nočnih programov, vso tehnologijo pa bodo v kratkem pripeljali na vrh Ongra. V KS so že objavili razpis za voditelje programov. Med strogimi pogoji zahtevajo tudi barvne fotografije iz več profilov, podatke o obsegu čez usta in čez prsa, o dolžini nog ter domače telefonske številke.

Foto: Miro

VODA NE SEGA NITI DO KOLEN

Po Domžalah se šušlja, da trzinska zahteva po lastni občini ni resna in da trzinskemu županu že teče voda v grlo. Uredništvo Odseva mora takšna namigovanja odločno zavrniti, saj voda našemu županu ni niti do kolen in je še krepko na površini. Dokazna slika pa je zaskrbljujoča, kljub temu, da gospod župan zatrjuje, da je temperatura vode naravnost idealna za poletne dni. Bojimo se, da bo v poletni vročini vode celo zmanjkalno, saj, kot smo slišali, v Domžalah nekaterim resno že dere v grlo in celo v ušesa.

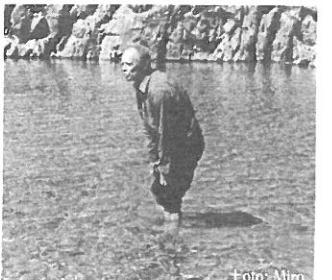

Foto: Miro

VSI V ISTEM KOŠU

Zbirališče mladih, alkohol, droga - žoglice za namizni tenis, polivinil, vrček z lepilom ... Take in podobne govorice se širijo po Trzinu. Nihče pa tudi pomisli ni, da je v Trzinu tudi taka mladina, katere to ne zanima in se poskuša kulturno izražati, a prostora nima drugje kot v zaklonišču med mladino, ki se ji gre samo za "žur". Še manj pa pride ljudem na misel, da bi stopili do zaklonišča in pogledali, kaj se tam v resnici dogaja. Zato sva namesto vas stopili noter Mojca in Urša, v spremstvu obupanega Ivana Kluna. Poleg njega pa sva intervjuvali še člane skupin DOKLS in JOHN SHEMADAY.

Koliko "bendov" imamo v Trzinu?

Tri bende: DOKLS - Urša Dokl (vokal), Ivan Kun (bas kitara), Urban Poltar (kitara), Marko Prah (bobni); JOHN SHEMADAY - Matevž Ogorlec (vokal), Martin Pogačar (bas kitara), Borut Dolenc (kitara), Borut Papič (bobni); PEN CAP CHEW - Jure Verč (vokal, kitara), Andraž (bas kitara) in Rok Porenta (bobni).

Kako ste ustanovili "bend"?

Ivan Kun: Najprej sem igral pri "Disco Kingsih", a sem odstopil. Hotel sem imeti svoj "bend", kjer bi lahko tudi sam ustvarjal. Zbral sem ljudi, ki sem jih poznal. Pred približno pol leta smo začeli resno.

Kaj bi rekli, kakšen "bend" ste?

Ivan Kun: Smo bolj resni, no, vsaj želimo si, da bi bili in seveda delamo na tem.

Borut Papič: Mi pa nismo preveč resni. Igramo bolj za zabavo. Naš resnost je zelo pod vplivom "placa", v katerem imamo trenutno možnost vaditi.

Kje imate vaje, kako ste prišli do prostora in ali imate kakšne probleme?

Ivan Kun: Igramo v zaklonišču na Kidričevi ulici. Dobili smo dovoljenje stanovalcev Kidričeve ulice, da lahko tam igramo. Dogovorili smo se, da bi bil to prostor za vaje, zato smo ga uredili - pospravili. A ni bilo

dolgo tako. Začeli so se problemi. Noter je začela zahajati še druga mladina, tudi Netrinci. Zanje je zdaj to prostor za zabavo, kjer se ga lahko napijejo in zadenejo, kljub temu, da smo člani benda tam notri strogo prepovedali drogo, saj zaradi tega lahko izgubimo prostor. Žal pa tega dogajanja nima nihče pod nadzorom. Veliko ljudi ima ključe, kajti na začetku je bilo kar nekaj zainteresiranih, da bi se tam glasbeno izražali. Zdaj se tisti, ki imamo kanček volje, da bi igrali in ustvarjali, prav s težkim srcem pridevo kdaj kdaj vadit.

Poleg tega pa nam delajo probleme tudi starejši Trzinci s svojimi nemogočimi, obupnimi itd. govoricami.

Naj povem še to, da je imela policija že večkrat racijo in da niso našli ničesar.

Kakšne so vaše vaje?

Borut Papič: Skupina "John Shemaday" ima vaje enkrat na mesec, saj nimamo kaj delati v takšnih nemogočih razmerah.

Ivan Kun: Mi smo imeli vaje enkrat na teden, zdaj pa nam je nekdo pokradel opremo in bomo morali z vajami prekiniti.

Kaj se je pravzaprav zgodilo?

Ivan Kun: Zgodilo se je 14. ali 15., najbrž ponoči. Ukradli so nam star uglaševalc, kable za kitare, ojačevalce, mikrofon, skratka premetali so nam cel prostor. Škode je za kakih 2000 DEM. Krajo smo prijavili na policijo, a zaenkrat še niso ukrepali. Močno uporno, da bomo opremo dobili nazaj.

Kdo vam piše pesmi in kakšno vrst glasbe igrate?

Ivan Kun: Svojih besedil imamo bolj malo. Tri. Drugače pa igramo besedila, ki jih je napisal Rok Nakrst in z njegovim dovoljenjem smo jih malo priedili. Imamo pa tudi tri prirede tujih skupin.

Borut Papič: Začeli smo zelo entuziastično, a smo kmalu obupali. Imamo štiri pesmi, govorijo pa o zaklonišču.

Ali ste imeli že kakšen koncert?

Ivan Kun: Ja, na Gerbičevi v bunkerju. Bili smo predskupina stare hrvaške skupine "Rizol". Mislimi smo, da je skupina bolj popularna, a je prišlo le kakih 50 ljudi, od katerih je bilo 15 naših znancev, a kljub temu je bil dober "špiš".

Borut Papič: Imeli smo koncert v Savljah. Prisko je kakih 100 ljudi.

Ali ste hodili v glasbeno šolo?

Ha, ha, ha, ...

Ivan Kun: Ja, pred štirimi ali petimi leti sem se učil kitaro, a to je trajalo le pol leta.

Borut Papič: Mi smo strogi samouki.

Kaj pa zasebno življenje?

Borut Papič: Na prvem mestu je šola! Ne nehajmo se preveč hvaliti in bodimo bolj skromni. Mi smo geniji. Vsi hodimo že na fakulteto, nekateri pa končujejo 4. letnik srednje šole. Vsak ima svojo punco ...

Kaj pa starši?

Ivan Kun: Starši nas podpirajo, tudi denarno, kar nam pride zelo brav.

Kaj nameravate v prihodnosti?

Ivan Kun: Najti ukradeno opremo in si seveda poiskati nov "plac" za vaje. Najprej se bomo odpravili na KS in povprašali o prostorih pod odrom kulturnega doma. In seveda si želimo imeti čim več koncertov.

Hvala za pogovor!

Urša Mandič
Moja Senica

NA STOLIH SVET STOJI

Če se bo Trzin v bodočem res širil s tako caglico, s kakršno zanj nastajajo na risalnih deskah novi načrti, bi utegnilo njevne meje že v začetku prihajajočega tisočletja segali vse od Dolge vasi do Ankara.

S tem bi krajevna skupnost Trzin postala edina na svetu, ki bi se razširila preko mej matične občine, če pa bi se nadsvetlobni planerski tempo še nadaljeval, bi kaj kmalu prerasla tudi meje Republike Slovenije. Kar konec concev morda niti ne bi bilo slablo. Lahko da bi se potem fisti vodilni v domžalski občini začeli sestajati kar v trzinski kulturni dvorani, verjetno pa bi jim kaj kmalu sledil tudi slovenski parlament, za njim pa še vlad in vse ostale pomembne državne institucije. Pri čemer pa se verjetno ne bi ustavilo. Kulturni dom bi kaj lahko postal tudi zbirališče parlamentarcev Evropske Unije, pa vodstva IN in ne nazadnje celo OZN. Kdo ve, če se ne bi potem zanj zanimala tudi Bela hiša.

Dušan N. Pavlovič

Bi radi Trzince in okoličane seznanili s svojo dejavnostjo, možnostmi nakupa pri vas, obvestili sokrajane o čem pomembnem?

Oblašajte v Odsevu!

Dobra reklama je pol uspeha, druga polovica pa je priložnost, da ste z objavo oglasa v časopisu uspešni! Oglase, reklame članke in druga obvestila lahko naročite ali sporocite na uradu KS Trzin, Mengška 9, tel./fax.: 711 - 060, ali pri poverjenikih in članih uredniškega odbora Odseva.

Izkoristite enkratno priložnost za poceni igranje tenisa, na teniških igriščih v Športnem parku TRZIN

za 18.000SIT = 60 ur igrišča

+ 48 plečevink Coca-Cola

od ponedeljka do petka od 8.00 -17.00 (30 ur)
ob sobotah in nedeljah od 8.00 -20.00 (30 ur)

Prijave in informacije po telefonu 061/ 714 435

Zakaj poet besede sem ter tja obračaš, je svet surov in slep, a v tvojih pesmih zdaj žalosten, a že čez hip neznansko lep.

Zakaj besede sem ter tja obračam? Neznana sla me vleče v skrivnostni svet besede in ni miru v moji duši, dokler srce se ne izpove, ta hip zli duh me obsede, naslednji zopet bil poln bi dobrote in človeške bude.

Življenje vendar je lepo, daj draga, poletiva v čarobni svet narave, se v pesmi moji sprechovida.

Prisluhni! Kaj ne slišiš pesem vetra, še lestenju trave, potočka žuborenja, nežno pesem osamele ptice, man ne čutiš splet noči in dneva? Med drevjem v še lestenju listja vidim tvore lice, tuo glas me v vetru kliče, na nebuh očes drobne zvezde šteje in fant dekletu nežno šepeta v uho besede sladke. O, čudovito je življenje, o, čudovito je nebo.

A zdaj se obrniva in poglejava, kaj druga stran nam skriva, tja, kjer je življenje grdo, umazano in kruto in ni z dobratimi posuto.

Prisluhni draga, mar ne slišiš krika bolečine, hrepenjenja po svobodi zatiranih in lačnih, le koliko ljudi po svetu sem ter tja brez doma hodil? Nežno k materi steguje otrok ročice, nekje čuje grmenje se topov, smrt bela hodi sredi svežih še grobov. Dajva, vrniva se na prejnjsjo stran, ta svet je grd, boleč in nama neponozan, a vendar morda tega le ne zazna tako globoko in močno kot jaz.

Zato draga pišem te vrstice to je življenje, ki me vabi in me glasno kliče, neznana sla me vleče, zdaj v svet dobrote in ljubezni in drugič zopet med mrlje.

Milan Kuferšin
(zbirka Sto misli in besed, 1995)

Če nihče ne ve, kaj bi se moralog zgoditi, vsi pravijo "nekaj se mora zgoditi".

(Helmut Qualtinger)

PLANINSKA ŠOLA V NARAVI ZA SEDMOŠOLCE

40 učencev sedmih razredov je tik pred zaključkom šolskega leta preživel tehen dni na Pokljuki, kjer so imeli pod vodstvom treh učiteljev in mladinskega planinskega vodnika Dušana Kralja planinsko šolo v

Foto: Dušan Kralj

naravi. Organizatorji šole niso imeli dobrih odnosov z vremenarji, tako da so imeli praktično ves čas slabo vreme. Kljub vsemu

pa so udeleženci v celoti izpolnili zadane naloge. Predelali so vse predvidene teoretične teme, še najbolj pa jih je navdušil zelo nazoren praktičen prikaz planinske in alpinistične opreme, ki jim jo je predstavil Dušan. Šli so tudi na tri izlete: najprej na Uskovnico, drugi cilj je bila Debela peč - ob tem so nekateri povzpeli še na Viševnik, za konec pa so obiskali še Vodnikovo kočo, ki pa je bila, čeprav se je planinska sezona tako rekoč že začela, na veliko razočaranje vseh, še zaprta. Udeležencem pa so poleg žuljev, ki so

Foto: Dušan Kralj

jih nekateri kar dobro spoznali, v spominu najbolj ostale vesele družabne igrice in drugo družabno dogajanje na Pokljuki.

Miro Štebe

JE TRZINSKO RASTIŠČE LEPEGA ČEVELJCA OGROŽENO?

V eni prejšnjih številk smo pisali o žerjavčkih - močvirskih tulipanih, ki jih je razvoj naselja praktično pregnal na naselja območja, ob tem pa smo omenili, da je v trzinskih gozdovih tudi rastišče še ene redke in zaščitene cvetice - lepega čeveljca. Te rože v glavnem poznajo planinici, zato je odkritje rastišča v Trzinu povzročilo kar precej presenečenja. Trzinski planinici in drugi ljubitelji narave že nekaj let skrbno nadzorujejo rastišče, žal pa so pot do teh cvetnic našli tudi nekateri, ki ne znajo mislit, širše od svojega plotu. Nekateri člani PD Onger so videli ljudi, kako so z lopatami odkopavali te krhke cvetnice, ki prav gotovo

niso prenesle presaditve v skalnjak ali na vrt katerega od brezvestnih roparjev narave. Ko so člani odseka za varstvo narave prvič v trzinskem gozdu opazovali lepe čeveljce, je bilo njihovo rastišče precej močno, cvetnice so rasle v presestnivo velikih šopih, kakršnih v gorah skoraj ni videti. Še lani so ljubitelji narave našli 207 cvetov, letos pa je bilo le še nekaj čez 50 rmenih in vijoličnih cvetov. Upajo, da letos rastlinam ni

Foto: Miro

ugajalo vreme in da bo naslednje leto spet več cvetic, prav gotovo pa jih je bilo manj tudi zaradi lopovskega izkopavanja in trganja. Te cvetnice, čeprav rastejo na večkrat v gorah, rabijo posebno sestavo zemlje, v kateri uspevajo. Neprav "ljubitelji" narave jim tega skoraj gotovo ne morejo zagotoviti in bi bilo bolje, da cvetnice pustijo rasti tam, kjer so lepo uspevale. (MS)

V TRZINSKEM GOZDU RASTEJO TUDI IGLAVCI Iz NOVEGA SVETA

Ste vedeli, da je v trzinskem gozdu, blizu gradu Jable in terenov, kjer je trzinsko smučišče, nasad iglavcev, ki izvirajo iz Severne Amerike? Gre za mogočna drevesa, ki so jih po njihovem odkritelju Douglasu imenovali douglasova jelka, še bolj pa se je uveljavilo kar ime duglazije. To so običajno precej visoka drevesa z zelo razdrapanim lubjem, ki spominja skoraj na hrastovo, še bolj pa na lubje hrasta plutova. Če primete lubje duglazije, imate res občutek, da v rokah držite pluto. Od drugih iglavcev se drevesa ločijo tudi po iglicah, ki so nekako obrnjene okrog. To so tudi

Foto: Miro

drevesa, ki dokaj hitro rastejo in dosežejo kar spoštovanja vredno višino (pri nas do 40 m, v Ameriki celo do 100 m). In kako so zašle v trzinskem gozdove? Včasih je bila grajska okolica neprimereno lepše urejena. Blizu gradu je bil ribnik z manjšim parkom, po negovanem gozdu, kjer po tleh niso smele ležati odlomljene veje, so bile speljane prijetne stezice, primerne za vožnjo s kočijo. Grajska gospoda se je, po priporavnovanju starih Trzincev, rada vozila s kočijo po teh stezicah, zato na potek ni smelo biti večjih kamnov, zaradi katerih bi se kočija stresala in motila lenobni dremež gospode, njen

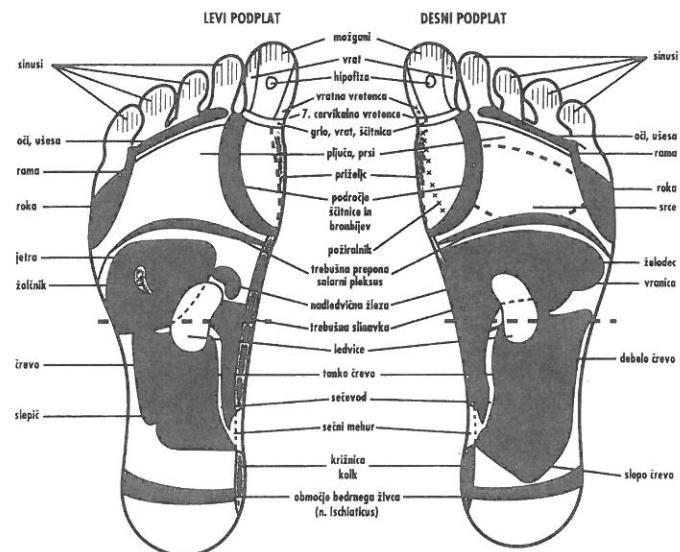
klepet ali pa branje kakve knjige. V tistih časih je svet ravno odkrival čuda novega sveta in mednje so spadala tudi eksotična drevesa. Marsikaka duglazija je okrasila kak evropski park, ker pa tudi hitro rastejo so nekateri videli v njih možnost za papirino industrijo. V Sloveniji so jih tako v večjih meri posadili v bližini Krškega, kot okras pa si je dal nekaj duglazij v svoj gozd posaditi tudi jabelski graščak. Še pred leti so vse duglazije v gozdu na severni strani Ongra nosile tablice s številkami. Član odseka za varstvo narave pri PD Onger Trzin so takrat našli več deset dreves. Ko pa je po tem delu gozda pred leti pustil vihar, je precej duglazij izkoreninil, nekaj pa so jih tudi kar tako posekali. Zdaj je le zanemirivih dreves manj, vendar so še.

Miro Štebe

FIZIO CENTER TRZIN

ZDRAVJE V STOPALIH

Pri refleksni masaži pacient udobno sedi ali pa leži z dvignjenim vzglavljem, kar refleksoterapeutu omogoča, da masiranca gleda v obraz in tako lahko razbere, katero območje na stopalu je občutljivo.

Pozor!
Nova tel. št. je:
162 - 18 - 37

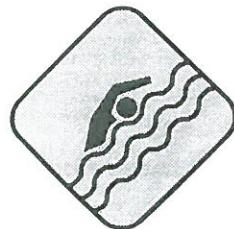
I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/721 386

Spoštovalni bralci, s to številko smo člani uredništva opravili polletno preiskusno dobo. Pokazali smo, kaj znamo in kaj smo sposobni narediti, čeprav se opravljajo za vse napake in pomanjkljivosti, ki smo jih zakrivili. Naše opravilo je, da smo vse, kar se tiče časopisa, delali ljubiteljsko - neprofesionalno in v času, ki smo si ga ukradli ob naših drugih zadolžitvah. Zdaj je usoda nadaljnega izhajanja odvisna od Svetega KS. Časopis je za KS nedvomno finančno breme in če bodo svetniki ocenili, da je koristnost vseeno večja, se bomo septembra spet pojavili. Tokrat se vam vsem zahvaljujemo za pozornost, ki ste nam jo namenili, če ste nas brali.

Uredništvo Odseva

Telefon, informacije: (061) 714 435

Spoštovani starši!

Obogatite počitnice vaših otrok

TENIS CAMP

Športni park Trzin

5 dnevni-15.000 SIT

10 dnevni_29.600 SIT

TENIS CAMP

7 dnevni 46.800 SIT

Bralcem se opravičujemo, ker v tej številki niso našli članka: Načrti Razvojnega zavoda, ki smo ga napovedali na prvi strani ovitka. Članek je moral odstopiti prostor nekaterim drugim, za katere smo ocenili, da je pomembnejše, če so v tej številki. Napovedani članek bomo objavili v prihodnji številki Odseva. Upamo, da vas z našo odločitvijo nismo preveč razočarali.

Uredništvo

SLIKOPLESKARSTVO IN FASADERSTVO

Mengeška 53a, Trzin

1236 Trzin

Telefon: 061 724 240

Telefaks: 061 724 182

Mobil: 0609 618 760

ANDREJ KRIŽMAN s.p.

OPTIK

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00,
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš,
tel.: 738-980

SLAŠČIČARNA OGER IZ STAREGA TRZINA

vas vabi, da poskusite naše slašcice.

Izdelujemo vse vrste tort, potice in drobno pecivo. Stalno so na zalogi tudi torte za diabetike. Imamo velik izbor otroških tort, tudi popularnega Huga in punčko Barbi.

Odprtvo imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

**NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE
VEDNO DOBRODOŠLI!**

Trzin, Mengeška cesta 26, tel.: 715 699.

PRODAJA ZLATEGA
NAKITA, ODKUP,
PREDELAVA IN
IZDELAVA NAKITA
TER POPRAVILA

Kidričeva 11
1236 TRZIN
tel.: 061 711 014

BAHNE®